ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1933.

ΝΑ ΜΗ ΣΑΣ ΛΕΙΠΗ Η:

Παπαροῦνα

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 20 — Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). — Ἀθῆναι, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1933. — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2.

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ Η ΝΤΡΟΠΗ...

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Ὁ σύζυγος: Καλλιόπη, κατέβασε γρήγορα τὸ φουστάνι σου!

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ)

Ἐπὶ τῆς ὕλης: ΛΥΝΤΙΑ ΝΙΚΟΛΣ

Γραφεῖα: ΚΟΡΑΗ 4

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐτησία Δρχ. 100.–
Ἑξάμ. » 60.–
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησία Δολ. 3.–
Ἑξάμ. » 2.–

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν «Παπαρούναν» ἐν Ἀμερικῇ:
ANTHONY MAVROYIANNIS
HOTEL BYRON
249 WEST 49TH ST.
NEW YORK, N. Y.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΜΗΝΙΩΝ (ΜΙΝΙΟΝ)

Κατ' ἐπανάληψιν ἡ ἀπογευματινὴ ἐφημερὶς «Ἀθηναϊκὰ Νέα» τοῦ κ. Δ. Λαμπράκη, γινομένη ὄργανον εἰς τοὺς πόδας τοῦ γνωστοῦ [illegible] καὶ [illegible]ίζοντος συντάκτου της Ἀχιλλέως Ἀχμάκη, ὁ ὁποῖος ὡς μόνον κοινὸν μὲ τὸν ὁμώνυμόν του ὁμηρικὸν ἥρωα ἔχει τὸ ὅτι εἶνε ἄτρω τος καὶ ἀπρόσβλητος εἰς τὰς προσβολάς, λόγῳ τοῦ τριπλοῦ θώρακος ἐκ λέρας ποὺ περιβάλλει τὸ β[illegible]ρωμένον σῶμα του, ἀσχολεῖται μὲ τὴν εἰς τὸ «Περροκὲ» παιζομένην ἐπιθεώρησιν «Παπαροῦνα» τοῦ Πὼλ Νὸρ καὶ ζητεῖ τὴν... κεφαλήν της ἐπὶ πίνακι. Οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Παπαρούνας», ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ποὺ ἀποτελοῦν δυστυχῶς, μικρὸν ποσοστὸν τῶν δεκάδων χιλιάδων θεατῶν ποὺ παρηκολούθησαν τὰς παραστάσεις τῆς ἐπιθεωρήσεως «Παπαροῦνα», γνωρίζουν πολὺ καλῶς ὅτι τὸ μοτίβο ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ κὺρ—Ἀχμάκης, ὁ ὁποῖος κατηγορεῖ τὴν «Παπαροῦνα» ὡς διακρινομένην διὰ τὰς βωμολογίας της, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σταθῇ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ εἶνε αὐτόχρημα γελοῖον εἶνε ὅτι ὁ μαστρο-Ἀχμάκης ἐπανερχόμενος ἀνὰ κάθε δευτέραν ἡμέραν εἰς τὴν πολεμι[illegible] του κατὰ τῆς «Παπαρούνας» βε[illegible]νει ὅτι «μόνον ἀπροειδοποίητοι [illegible] εἰς τὸ «Περροκὲ» τὴν [illegible]ασαίνει κάθε βράδυ εἰς τὸ «Περοκὲ»συνοδεύων μάλιστα καὶμίαν χαριτωμένην κυρίαν; Μήπως διότι δὲν πρόκειται περὶ τῆς ἰδικῆς του γυναικὸς, ἀλλὰ περὶ τῆς γυναικὸς φίλου του; Καὶ, ὡς φαίνεται, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ συνοδεύῃ εἰς τὸ «Περροκὲ» τὴν γυναῖκα ἄλλου καὶ [illegible]ὰ τὴν ἐκθέτῃ εἰς τὸν κίνδυνον νὰ διαφθαρῇ ἀπὸ «ἀηδῆ καὶ αἰσχρὰ ἀκούσματα!» ὡς ἀνοήτως ἰσχυρίζεται ὁ Ἀχμάκης, κατηγορῶν τὴν «Παπαρούναν»!

ΑΝΘΡΩΠΟΣ-ΥΠΟΝΟΜΟΣ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι μόνον οἱ ἀνήθικοι ὁμιλοῦν περὶ ἠθικῆς. Ἐξηγεῖται λοιπὸν πῶς ὁ διαβόητος διὰ τὴν ἁπλυσίαν του Ἀχμάκης ὁμιλεῖ διαρκῶς περὶ ἠθικῆς καὶ... καθαριότητος. Ἀλλ' ἂς ἐρωτήσῃ ὁ Ἀχμάκης οὗτος τὸν κ. Σπ. Μελᾶν τί περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς ρυπαρότητός του μᾶς διηγεῖτο μία [illegible]τρια πέρυσιν, εἰς τὸ Καλαμάκι καὶ ὕστερα ἂς ὁμιλῇ, ἂν ἠμπορῇ περὶ βωμολοχιῶν καὶ ὀχετῶν! Ἀλλὰ τί χρειάζεται ἡ μαρτυρία τῆς πτωχῆς [illegible]τρίας; Ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὴν πρεμιέραν τοῦ «Κοριτσιοῦ τοῦ Καμπαρὲ» εἰς τὸ «Ἀθήναιον» ὁμάς θεατῶν ποὺ εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ κάθωνται κοντὰ εἰς τὸν ἄνθρωπον—ὑπόνομον ἠγέρθησαν διαμαρτυρόμενοι καὶ ἤλλαξαν θέσιν φράσσοντες χαρακτηριστικῶς τοὺς ρώθωνας, εἰδοποιηθεῖσα δὲ ἡ διεύθυνσις τοῦ «Μπροντουαίη» ἀπέστειλε δύο ταξι[illegible] μὲ φεκαστῆρας πρὸς ἀπολύμανσιν τοῦ μέρους. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ «Περροκὲ» ὅταν μεταξὺ τῶν θεατῶν εὑρίσκεται ὁ ἄνθρωπος—ὑπόνομος. Κενὸν σχηματίζεται γύρω του, καὶ ὁ Ἀχμάκης μειδιᾷ αὐταρέσκως διότι ἔτσι ἠμπορεῖ νὰ ἀπολαμβάνῃ μὲ ἄνεσιν τὴν παράστασιν τῆς «ἀηδοῦς «Παπαρούνας!...»

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κον Π. Κ. Συντάκτην «Ἀθην. Νέων». Οὐδέποτε ἐφανταζόμαστε, κ. Π. Κατηγόρη, ὅτι θὰ ἐδάζατε τὴν ὑπογραφή σας, ἔστω καὶ μὲ τὰ ἀρχικά της, κατω ἀπὸ κείμενα ποὺ σᾶς ὑπηγόρευσε ἡ ἀνοησία ἐμπάθεια τοῦ....«ἀρχισυντάκτου» σας.. Ντροπή!

Κον Νίκου, φαρμακοποιόν, Ψυχικό.—Συνεργασία ἐλήφθη. Δυστυχῶς τέτοιες ανοησίες γράφουμε καὶ μεῖς—ἰδίως ἐμεῖς— καὶ δὲν ἐννοοῦμε νὰ παραχωρήσουμε τὸ μονοπώλιο σὲ κανένα. Γράφτε ἄλλες κατώτερες καὶ στεῖλτε μας.

Κον Φ. Χ. Ψ. Ω. — Μᾶς ἐστείλατε πρὸ καιροῦ συνεργασίαν καὶ δὲν τὴν ἐδημοσιεύσαμεν, οὔτε σᾶς ἀπαντήσαμεν σχετικῶς, ἀπειλοῦσατε δὲ ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ δημοσιεύσεως θὰ ἐπανήρχεσθε δρομύτερος. Γιατί δὲν τὸ ἐκάνατε; Περμένουμε.

ΑΖΑΞ, Κάϊρον. — Ἡ στιχουργική σας συνεργασία ὄχι καὶ τόσο σοῦ... Διάβολε! Ἐσεῖς γράφετε καλύτερα. Αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ τὸ γράμμα σας καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν φράσιν «σᾶς ἀποστέλλω 300 λίρας Ἀγγλίας» εἰς ἀμοιβήν σας διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀριστουργημάτων σας. Δυστυχῶς, μᾶς ἐγράψατε ψέμματα. Εἷς μάτην περιμέναμε τὰς 300 λίρας. Πάντως καὶ ἂν διπλασιάσετε τὸ ποσὸν δὲν θὰ μᾶς πείσετε ὅτι τὸ «ἐμπόριον» ὁμοιοκαταληκτῇ μὲ τὸ «μονοπώλιον». Ἀμ' δέ!

Κον Π. Κ., Κωνσταντιν. — Ἔχετε καιρὸ ποὺ τὸ πάθατε; Κακόμοιρο παιδί. Σι[illegible]τε ἐφόσον εἶνε καιρός, γιατὶ ἂν δη[illegible]ψη Κ[illegible]με αὐτὸ ποὺ μᾶς ἐστείλατε [illegible] συνεχείας. Ἀλλὰ γιατί [illegible]με στὸ λογ[illegible]μας; Ἐφω[illegible]ῶν». Ἀλλὰ γιατί τόσο ἄγρως ὁ μόρτης σας;

ΓΑ ΝΕΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ

Ἡ «Παπαρούνα» μεταξὺ τῶν πολλῶν της καινοτομιῶν εἰσήγαγε εἰς τὴν πρωτεύουσαν...τοὺς οὐρανοξύστας. Ἱδρύσαμεν λοιπὸν τὸν ἀνωτέρω οὐρανοξύστην, ὅπου ἐγκατεστήσαμεν τὰ γραφεῖα μας. Εἶνε δὲ τόσο εὐρύχωρα, ὥστε μποροῦν νὰ περαλάβουν ὅλους μας τοὺς ἀναγνῶστες ἀνέτως.

ιστερ' ἀπὸ τὰ Πωλ-νογραφήματά σου πῆρα τὴν ἀπόφασιν νὰ πέσω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολι καὶ τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἑτοιμαζόμουνα νὰ γκρεμιστῶ θυμήθηκα μικρό μου χρέος πρὸς φίλον ἔμπορον ποὺ εἶχα νὰ τακτοποιήσω. Μὴ θέλοντας δὲ νὰ κακοφημισθῶ ἔστω καὶ μετὰ θάνατον ἔτρεξα νὰ τὸν ἐξοφλήσω καὶ ἀπάνω ποὺ εἶχα ποιὰ ἐλευθερωθῆ γιὰ τὸ μακρυνὸ ταξεῖδι, παρεσύρθηκα σὲ βεβαιῶ ἀπὸ τὰ βέλγητρα τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων καὶ θάνοντας καινούργιο χρέος ἀναθεώρησα τὴν ἀπόφασίν μου γιὰ αὐτοκτονίαν. Ἤδη ἐκφράζω καὶ δημοσίως τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἀγαπητὸν φίλον Σ.Σταυρίτην (τὸ Κατάστημά του εἶνε Πεσμαζόγλου 7) ποὺ ἔγινε ἡ αἰτία νὰ ἐξακολουθῶ νὰ ζῶ παρὰ τὴν θέλησίν μου.

Μὲ πολλὴν ἀπογοήτευσιν

ΠαράΤριχα Μακαρίτης

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΑΣ

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΑΥΤΟΧΕΙΡ

Δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν.

Φιλτάτη «Παπαρούνα»,

Γεμᾶτος μαύρη ἀπελπισία ὑ[illegible]

ΤΟ ΝΟΥ ΣΑΣ, ΘΕΑΤΡΩΝΑΙ!

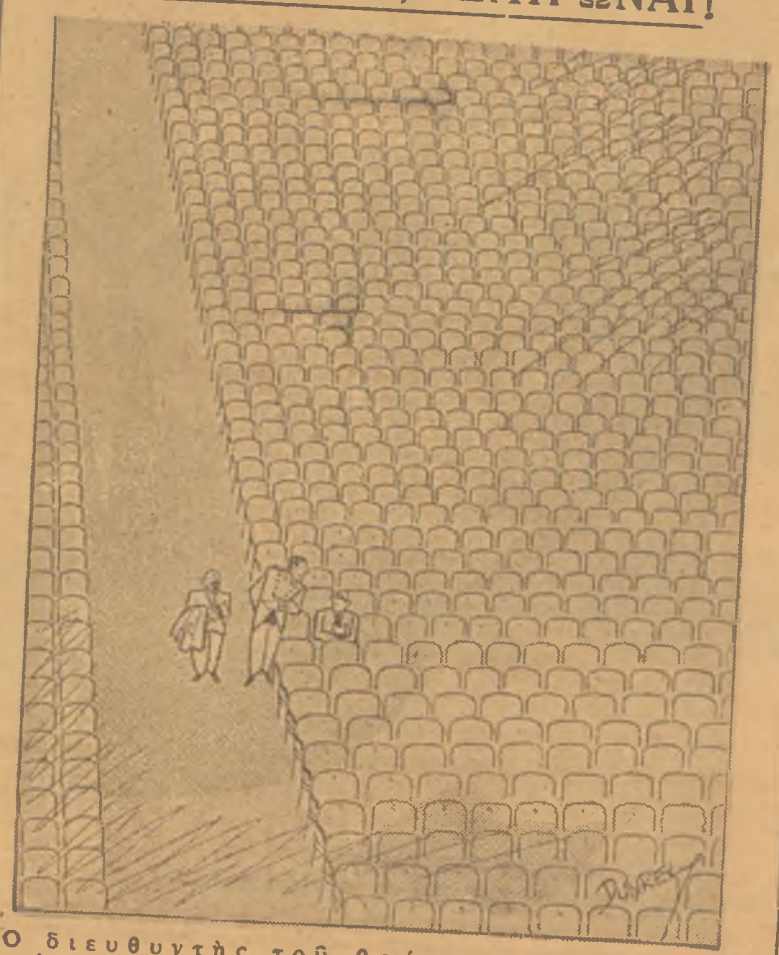

Ο διευθυντὴς τοῦ θεάτρου πρὸς τὸν κ. Ἀχμάκην.—Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, πηγαίνετε νὰ πάρετε ἕνα μπάνιο, γιατὶ μοῦ ἀδειάσατε τὸ θέατρο....

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΜΕΝΕΤΕ ΣΤΑ ΚΡΥΑ ΤΟΥ ΛΟΥΤΡΟΥ

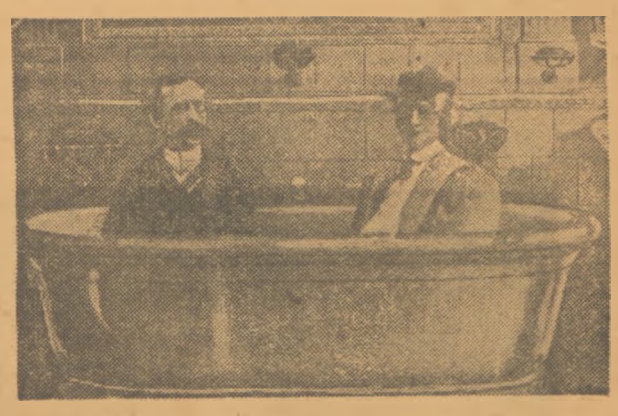

Ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μὴ μένετε στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ, βεβαιώνει ὁ φίλος τοῦ φύλλου τούτου κ. Ἐλευθέριος Μπανιόλ, εἶνε νὰ μπαίνῃ κανεὶς στὸ μπάνιο του μὲ τὰ ροῦχα του καὶ νὰ μὴν ἀνοίγῃ τὸ ραμπινέ. Μόνον ἔτσι ἠμπορεῖ νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν θὰ βραχῇ καὶ δὲν θὰ μείνῃ εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ. Μία δοκιμὴ ἀρκεῖ νὰ σᾶς πείσῃ!

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ...

—Πῶς τοῦ μιλᾶς ρὲ τοῦ κοριτσιοῦ; Τὸ γνωρίζεις;

—Πῶς δὲν τὸ γνωρίζω!

—Ποῦ τὸ ἔχεις ἰδῆ ρέ;

—Στὸν κινηματογράφο. Ἡ Τζόαν Κράουφορντ δὲν εἶνε;

ΤΑ ΘΕΑΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ Κυρία τοῦ Μαξίμ, ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὸ Συνέδριον κὶ καταγίνεται νὰ... χορεύῃ ἀντὶ νὰ ἐργάζεται, ἔγινε καταπόρρητη σὰν π α π α ρ ο ῦ ν α διότι μόλις εὑρέθη στὸ μέγαρό της εὗρε τὸ ζεθχος τῶν ὑπηρετῶν της πολὺ πλησίον τῶν....ζαχαρωτῶν καὶ μάλιστα νὰ καταγίνεται εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ τελευταῖα μ ε λ ὸ-μακάρονα.

—Ε ἰ σ θ ε τ ὰ δ υ ὸ χ ν μ ν ι α, ἤρχιζε νὰ φωνάζῃ.... [illegible] νὰ συνεχίσῃ γιατὶ τὴν [illegible] ἀγάθα τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως εἰ[illegible] ἀρέτης, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ δικαιολογῆται....

—Σ ὰ ν σ μ ί ξ ο υ ν δ υ ὸ κ α δ ι ὲ ς, Κυρία.

Οὔτε ὅμως κι' αὐτὸς πρόφθασε νὰ τελειώσῃ τὴν φράσι του...Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι εἶχε συλληφθῆ ἀπὸ τὴν κυρία του νὰ κλέπτῃ ὀπώρας...καὶ ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς... τῆς κυρίας του ποὺ ταυτοχρόνως τοῦλεγε :

—Σιωπή, δ ι π λ ω μ ά τ η τ ῶ ν γ υ ν α ι κ ῶ ν....

Τότε, ἡ μέχρι τῆς στιγμῆς δωδεκὴ ὑπηρέτρια, κάτι προσεπάθησε ν' ἀναφωνήσῃ καὶ μὲ κλάμματα τῆς τελευταίας παραγωγῆς...σὰν ἐπὶ πλέον.....φὸξ μοῦ δίτον νηοὺς», στὰ μάτια, ἄρχισε κι' αὐτὴ μὲ τὴ σειρά της...

—Ἡ γ υ ν α ί κ α κ α ὶ τ' ἀ η δ ό ν ι, Κυρία....

Μὰ σταμάτησε κι' αὐτὴ, σὰν τὴ γυναῖκα τοῦ Λώτ, γιατὶ ἡ κυρία της τώρα, τῆς ἔδειχνε τὴν ὡραία ἐξωτερικὴ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ, συνοδεύουσα τὴ χειρονομία της μὲ τὴν φράσιν «πήγαινε καὶ μ ὴ ρ ω τ ᾷ ς γ ι α τ ί...»

Ἡ νεαρὰ φεύγουσα ὁριστικῶς, ἔκλαβε τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν πόρταν καὶ μονολογοῦσε....«α ὐ τ ὸ ν θ έ λ ω κ α ὶ α ὐ τ ὸ ν θ ὰ π ά ρ ω»...ναί...

Στρέψασα δὲ, πρὸς στιγμὴν τοὺς ὀφθαλμοὺς...μὲ χαρὰ μεγάλη εἶδε καὶ τὸν ἑν...συνεργασίᾳ νεαρόν, ν' ἀκολουθῇ τὰ ἴχνη της χωρὶς νὰ μονολογῇ ὅμως αὐτός, ἀλλὰ εὐχρινῶς ν' ἀκούῃ τὴν κυρίαν του ποὺ ἐπεσφράγιζε τὴ βραδυά, τὴ σκηνή, τὰ ζαχαρόπηττα καὶ τὰ μελόπηττα μὲ τὸ Δ ὲ ν θ έ λ ω ν ὰ μ ά θ ω π ο ι ὸ ς εἶ σ α ι....

ΑΓΟΡΑΖΩ!!!

ΧΡΥΣΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

ΑΔΑΜΑΝΤΑΣ ΜΠΡΙΛΙΑΝΤ ΑΔΑΧΤΥΛΙΔΙΣΣΥΣ

πάσης ἀξίας, παντὸς εἴδους ὡρολόγια, παλαιὰ ἀσήμια, παντὸς εἴδους παράσημα, Νομίσματα ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ (Φοῖνιξ) παλαιὰ Ἑλληνικὰ Χαρτονομίσματα (ἀκέραια), παντὸς εἴδους παλαιὰ κεχριμπάρια, ὡς καὶ φινδισένια ἀντικείμενα, μὲ τὰς ἀνωτέρας τιμὰς ὅλων τῶν ἄλλων καταστημάτων.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Μὴ πωλήσετε τὰ κοσμήματά σας προτοῦ μᾶς ἐπισκεφθῆτε καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον σας.

Ἐπειδὴ πολλοὶ συνάδελφοί μου ἐκμεταλλεύονται τὸ ὄνομά μου, προσέξατε εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸν 56.

ΧΡ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ - ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

ΑΘΗΝΑΣ 56

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΔΙΑ ΖΩΗΝ, ΠΥΡ (ΟΜΑΔΟΝ), ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ

Ἀπευθυντέον εἰς Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας.

Ἰδιαίτερον τμῆμα.... ἐκτελέσεων.

Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ ἀ-σφαλῖστε τὰ στόματά σας.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΡΟΤΟΝ

Νέα καὶ πάλι ντράβαλα θὰ ἔχουμε ὅπως φαίνεται,
κεῖ στὴ Θεσσαλονίκη,
το ἕνα κόμμα ἐθώμωσε, τὸ ἄλλο κόμμα μαίνεται
καὶ πολεμοῦνε καὶ τὰ δυὸ ἄγρια γιὰ τὴ νίκη.
Λὲν πὼς τὸ χρῆμα ἄφθονο γι' αὐτὸ τὸ λόγο ρέει
καὶ τὸ ἀτοὺ τὸ πειὸ γερὸ τὸ ἔχουν οἱ Ἑβραῖοι
στὰ χέρια τους καὶ γίνανε τῆς ἔριδος τὰ μῆλα
καὶ ἀπ' αὐτοὺς θὰ ἐξαρτηθῆ σὲ ποιὸν θὰ πάη ἡ μαυρίλα.

Τρέχουν ἐκεῖ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο τῶν κομμάτων
κι' ἀρχίζουν τὰ λιμά των.
Πάει ὁ γενναῖος ἀρχηγὸς Κονδύλης ἄνευ ξίφους
διὰ ν' ἀγρεύση ψήφους
καὶ ὁ τρανὸς κι' ἐρίγδουπος τῶν κεραυνῶν πατέρας
βροντοφωνεῖ κι' ἀπ' τὴ φωνὴ δονεῖται ὁ ἀέρας
ὅτι τὴ νίκη θὰ χαρῆ τῶν λαϊκῶν τὸ κόμμα
καθὼς τὸ λὲν οἱ λαϊκοὶ ὅλοι καὶ μ' ἕνα στόμα.
Πῆγε ὁ Τσαλδάρης, μίλησε, τοὺς τάπε ἕνα χέρι
κι' ὕστερα ἦλθε ἡ σειρὰ τοῦ ἀγαπητοῦ Λευτέρη.
Δὲν ἐννοεῖ ὁ ἔνδοξος νὰ ἡσυχάση γέρων,
ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τοῦ τῶν φιλελευθέρων,
ὁ ἐν πολλαῖς καὶ φοβεραῖς γηράσας ἁμαρτίαις,
ποὺ στὴν ἀρχὴν ἂν ἔμενε δύο τετραετίες,
αντίο Ἑλλάδα ὄμορφη, θὰ πήγαινες χαμένη.

Καὶ μ' ἀπορία ὅλοι ρωτοῦν' τί θέλει ἐδῶ καὶ μένει;

Μὰ εἶν' ἀλήθεια νὰ ρωτᾶς' τί ἄλλο θέλει τάχα,
παρὰ νὰ κυβερνάη αὐτὸς παντοτεινά, μονάχα,
μὲ τὸ γνωστὸ χαμόγελο εἰς τὰ τζοκόντεια χείλη του
καὶ νὰ μασοῦν οἱ φίλοι του;

Ὦ ἐπιμονῆς ὑπόδειγμα κακῆς κι' ἀνιστορήτου!

Μὰ τώρα βρῆκε σίγουρα κι' αὐτὸς τὸ μάστορή του.
Ὁ ἥσυχος ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἦρθε ἀπ' τὸ Καμάρι
ἀθόρυβος κι' ἄργὸς
ἀφοῦ ἐπὶ γρόνια μπόλικα κοιμότανε μὲ γάρη
[illegible] ξάφνου ἐξύπνησε κι' ἦταν πρωθυπουργὸς,
[illegible] αὐτὸς ὁ ἀνθρωπάκος

Κρῖμα εἰς τὸ δαιμόνιον τῆς μεγαλοφυΐας του
Λευτέρη τοῦ ἀχρείαστου!
Ὁ ἀνθρωπάκος ὁ ἥσυχος ποῦρθε ἀπ' τὸ Καμάρι,
κατώρθωσε τὸν ἐκ Μουρνιῶν «γίγαντα» νὰ τουμπάρη
καὶ νὰ τὸν κάνη σὰν τρελλὸ, ἐδῶ κι' ἐκεῖ νὰ τρέχη

καὶ ἡσυχία δὲν ἔχει,
ὡς ποὺ νὰ πάρη τὸ λουφὲ καὶ πάλι στὰ χεράκια του,
αὐτὸς καὶ τὰ τσιράκια του.

Μὰ ἡ «Παπαροῦνα» στέκεται ἀπάνω ἀπὸ τὰ κόμματα
καὶ οὔτε ἀπὸ κανένα τους δὲν ἔχει ἀντισηκώματα.
Βλέποντας τὴν κατάσταση, ψυχραίμως σχολιάζει
καὶ μ' ὅλα κάνει χάζι.
Ὡστόσο, ὅσα λέγονται γιὰ τὴ Θεσσαλονίκη
σ' ἕναν ἀστὸ φιλήσυχο πρέπει νὰ ἐμπνέουν φρίκη!
Μπράβοι, χαφιέδες, ἄτακτα κακοποιὰ στοιχεῖα
τῆς «Νύμφης τοῦ Θερμαϊκοῦ» πᾶνε τὴν ἡσυχία
νὰ βάλουνε σὲ κίνδυνο γιὰ τὰ ἐκλογικά
κι' οἱ μὲν κι' οἱ δὲ τὰ πράματα τὰ λένε τραγικά
καὶ προφητεύουν αἴσχη
ὁποὺ θὰ προκαλέσουνε οἱ λαϊκοὶ καὶ ἡ Λέσχη.
Ὁ Καφαντάρης βρίσκεται ἐκεῖ, ὁ Εὐρυτὰν
κι' ἐκεῖνος καὶ οἱ φίλοι του τὴ νίκη τους ζητᾶν
καὶ ὁ γνωστὸς Ἀρκὰς
ποῦχει γερὰς ἀρχὰς,
ἄλλο ἂν δὲν ξέρει ἡ δεξιὰ τί πράττει ἡ ἀριστερά του
μιλεῖ μὲ τὴ σειρά του
καὶ παρασταίνει τὸ νταῆ,
ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὸ πρωΐ
κι' ἀπ' τὸ πρωΐ ὡς τὸ βράδυ!

Ὦ πράματα μυστήρια ποὺ γίνοντ' ἐν Ἑλλάδι!

Λυσσάξανε, λυσσάξανε οἱ πολιτικοί μας ὅλοι!
Ἄλλοτ' ὁ πατριωτισμὸς τοὺς ἔσπρωχνε στὴν Πόλη
μὰ τώρα νὰ κυριέψουνε πᾶν τὴ Θεσσαλονίκη
καὶ σὰν θεριὰ τσακώνονται σὲ ποιὸν πρέπει ν' ἀνήκη.
Καὶ ὁ λαὸς π' ἀκούει αὐτὸ τὸν φοβερὸν ἀγῶνα
τὴν παροιμία θυμᾶται:
«δυὸ γάιδαροι τσακώνονται σὲ ξένον ἀχυρῶνα»
καὶ ἥσυχος.... κοιμᾶται.

Τί γίνεται! Τί γίνεται! Ὅπου τὸ μάτι κι' ἂν στραφῆ
βλέπει νὰ ἀναγγέλλεται κάποια καταστροφή.

Ὁ Βενιζέλος ἔφυγε προχθὲς ἀπ' τὴν Ἀθήνα

καὶ πάει νὰ μιλήση
καὶ, ὅπως λένε, ὄμορφα θενὰ τὰ πῆ καὶ φίνα
χωρὶς καμμιὰ διάθεση νὰ αἱματοκυλίση
τὸν κόσμο. Μὰ μήπως αὐτὸ τὸ ἤθελε ποτέ του;
Ὅλα αὐτὰ τὰ κάνουνε οἱ φίλοι θαυμασταί του.
Μὰ τώρα τὴν πολιτικὴ στὴ μπάντα ἂς τὴν ἀφίσουμε

ἀφοῦ ἐμεῖς τὴν Κυριακὴν αὐτὴ δὲ θὰ ψηφίσουμε,
σὲ γεγονότ' ἂς στρέψουμε τὴν προσοχή μας ἄλλα,
λιγώτερο μεγάλα,
ἀλλὰ ἐνδιαφέροντα ἐξ ἴσου τὸ κοινὸν
τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν
καὶ τῆς Ἑλλάδος πάσης
καὶ ποὺ καμπόσα ἀπ' αὐτὰ σὲ κάνουν νὰ τὰ χάσης.

Μεγάλη ἀνακαλύψανε σπεῖρα διαρρηκτῶν,
ποὺ ἀρχηγό τους εἶχανε, λέν, κάποιον πολισμάνον
ποὺ ἡ τρομάρα ἤτανε τῶν ἀττικῶν νυκτῶν
καὶ δροῦσαν ἐπὶ εὐφυῶς συντεταγμένων πλάνων.

Στὸ τέλος τοὺς ἐπιάσανε κι' ὁ πόλιαμαν ὁ ἴδιος
ὁποὺ νὰ πιάνη ἀλλουνοὺς δὲν ἦταν ἐπιτήδειος,
τὸν ἑαυτό του ἔπιασε, στὸ φρέσκο τὸν ὡδήγησε
καὶ περιέργως τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων του ἐτρύγησε.

Μιὰ νέα, τὸν ἀέρα της ποὺ εἶχε πάει νὰ πάρη
ἀπάνω στὴ Πεντέλη
δέκα ποὺ ἐδουλεύανε ἐκεῖ σ' ἕνα νταμάρι,
τὴν πιάσανε, τὴ βιάσανε, τὴ δείρανε κι' ἐν τέλει
τὴν ἄφισαν τὴ δυστυχῆ
μὲ τὴν τρομάρα στὴν ψυχή.
Ὅταν τοὺς δυὸ βουτήξανε, τοὺς πήγανε στὸ τμῆμα
κι' ἐκεῖνοι ὡμολόγησαν μ' ἀναίδεια τὸ κρῖμα
μὰ εἶπανε δὲ φταῖμε μεῖς! Ἐκείνη μᾶς ἐβίασε,
καθὼς μᾶς εἶδε ὄμορφους, ἀμέσως ἀφηνίασε
καὶ εἶπε ἡ ἀφιλότιμη γυναῖκα:
Παιδιά, σᾶς ἐρωτεύθηκα, σᾶς θέλω καὶ τοὺς δέ
Ἤτανε μέρα ὄμορφη κι' ἀπάνω στὴν Πεν[illegible]
ξαπλώσαμε τὰ ὄμορφα κι' ὁλόλευκά της
ποὺ ἤτανε σὰ μάρμαρα, πανόμορφα κ[illegible]
Κὺρ—ἀστυνόμ[illegible] φταῖμε μεῖς ἢ τ'[illegible]
Καὶ ἐπ[illegible] γιὰ τὴν
τὰ νιάτα τῆ, ἀλλὰ θὰ δε-
καὶ τοὺ[illegible] βρίζετε συνάντησι
μὲ μιὰν ἀντιστύλος, γιὰ νὰ
γιατί διαφέρ' ἡ ἀν[illegible] στὸν
[illegible]

Ἄλλη εἶνε τοῦ πολισμαν[illegible]

Ὅσον γιὰ τοῦ Ἀγιμά[illegible] ἐνα[illegible] τὴν ὁ παοξῆ τὴν φίλην,
θ' ἀσχοληθοῦμε καὶ μ[illegible] αὐτήν, ἀλλὰ εἰς ἄλλην στήλην.

ΠΩΛ ΝΟΡ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Ἀναγνώστης μας, ὁ ὁποῖος ἀρχίσας νὰ παρακολουθῆ τὴν «Παπαρούναν» μόλις ἀπὸ τοῦ προηγουμένου φύλλου της ἔπαθεν ἀπὸ κεραυνοβόλον ἀποβλάκωσιν κι' ἔσπευσε νὰ ἀπαθανατίση τὴν μορφήν του πρὶν θεραπευθῆ.

Ὁ Μοῦλος Γουλόπουλος, γιὸς τοῦ διαπρεποῦς λογοτέχνου, ἐπιβαίνων τοῦ θυμοειδοῦς Πηγάσου του, κατατρώγει μετὰ βουλιμίας ἕνα ἀγγοῦρι μαζὶ μὲ τὶς φλοῦδες. Τὸ ἀγγοῦρι ἀποτελεῖ, ὡς γνωστόν, τὴν μοναδικὴν τροφὴν τῶν νέων ποιητῶν ποὺ ἔχουν κάποιο ταλέντο καὶ δὲν θέλουν νὰ τὸ χάσουν...

Φωτογραφία τοῦ δυσαναπληρώτου κε νοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ δημιουργηθῆ ἂν τυ χὸν παύση ποτὲ νὰ ἐκδίδεται ἡ «Πα παροῦνα».

Μία χαριτωμένη λάζα τοῦ μεγάλου ποιητῆ Κωνσταντίνου Παλαμᾶ, εἰς ἡλικίαν δεκαεπτὰ χρονῶν, ὅταν ὁ ποιητὴς ἔγραψε τὸ πρῶτο του ποίημα «Παρδαλοφούφηχτα φαρφουρακεχρώμπαρα» καὶ τοῦ εἶχε ρθῆ σὰν τρέλλα. Ἀπὸ τότες ὁ ποιητὴς μας συνῆρθε....

Ἕνας ἀπὸ τοὺς μπράβους μας ποὺ ἐξαπεστάλη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Κυριακῆς, πρὸς ἐπιστήριξιν τῶν ὑποψηφίων τῆς «Παπαρούνας». Ὁ μπράβος μας αὐτός—ὁ εἰς ἄλλην στήλην ἀναφερόμενος ὡς Χλῶρος Φόρμιος— ἔχει ἐντολὴν νὰ δολοφονήση ὡρισμένας προσωπικότητας.

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΠΕΡΟΚΕ,,
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ:
ΜΑΥΡΕΑΣ, ΣΥΛΒΑΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ,
ΝΕΑΙ ΣΚΗΝΑΙ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ, ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ
ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ — ΝΕΛΛΗ ΡΟΖΙΕ — ΝΙΝΑ ΣΥΛΒΑ.
ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΔΙΚΗΣ — Γ. ΔΙΑΝΕΛΟΣ — ΑΠ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΚΑΠ.

ΤΟ ΑΝΤΙΓΝΩΣΜΙ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

"ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΗΜΟΥΝ ΕΣΥ!.....,,

ΥΠΟ ΤΥΦ.

(Πιθανὴ συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ναί, ὁ ἔρωτας εἶχε ἀρχίσει, ὅπως ἀρχίζει πάντα ὁ ἔρωτας. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἀσύλληπτη, μιὰ στιγμὴ ἀκαθόριστη, πιάνει κάτι ἀπὸ τὴν οὐσία τῆς αἰωνιότητας καὶ ποὺ δὲ μπορεῖ κανένας νὰ τὴν ξαναθυμηθῆ σὰν ἔχει περάσει πειά. Γιατί ὕστερα ὁ ἔρωτας γίνεται κάτι ποὺ γεννιέται κάθε στιγμὴ καὶ κάθε στιγμὴ αὐξαίνει σὰν τὸ φυτὸ ποὺ δὲ φαίνεται πῶς, μὰ ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὴν αὐγὴ παρουσιάζει ἄνθη καὶ καρπούς. Ἡ Ἕ-

τὸν νὰ σταθῆ. Ἀλλὰ ἐκεῖ... αὐτόχρημα γελοῖον εἶνε ὅτι ὁ μαστρο-Ἀχμάκης ἐπανερχόμενος ἀνὰ κάθε δευτέραν ἡμέραν εἰς τὴν πολεμικ[illegible] του κατὰ τῆς «Παπαρούνας» βε[illegible]νει ὅτι «μόνον ἀπροειδοποίητοι [illegible] καὶ ὁδηγοῦν εἰς τὸ «Περροχὲ» τὴ[illegible] καὶ τὴν ἀδελφήν τους». Ἐρ[illegible]

Καὶ μέσα [illegible] λόγια—σκέψεις [illegible]ταν νὰ εἰπωθοῦν, ἐκείνη τὴ[illegible] τοὐλάχιστον.....

* * *

Ὁ Μίμης βρισκόταν περίπου στὴν ἴδια κατάσταση μὲ τὴν Ἕλενα. Μέσα του σάλευε τὸ ἔμβρυο μιᾶς καινούριας ζωῆς κ' ἡ ψυχή του γεννοῦσε τὸν ἔρωτα. Ἡ ὥρα ἦταν γόνιμη καὶ ἡ μυστικὴ προσταγὴ τῆς φύσεως ἀκουγόταν μέσα του καὶ δονοῦσε τὸ εἶναι του σὲ μιὰ δημιουργικὴ φριλίαση. Ἐκείνη, ἡ γυναῖκα ποὺ καθόταν ἀπέναντί του, εἶχε ἀρχίσει νὰ μπαίνη στὴ ζωή του καὶ τίποτα στὸν κόσμο δὲ θὰ μποροῦσε πειὰ νὰ ἀναιρέση αὐτὸ τὸ γεγονός. Δυὸ ὑπάρξεις εἶχαν συναντηθῆ στὸ δρόμο τοῦ χρόνου καὶ ἡ κοινὴ ἀνάμνηση εἶχε δημιουργηθῆ. Τώρα πειά, ποτὲ ὁ Μίμης Γκότζαλης—καὶ ἂν ἀκόμα ἦταν νὰ χωρίσουν ἀπὸ τὴν ἴδια αὐτὴ στιγμὴ— δὲ θὰ ξεχνοῦσε τὴν Ἕλενα Πίψη, καὶ ποτὲ ἐκείνη δὲ θὰ ξεχνοῦσε τὸν ἄνθρωπο αὐτόν, ποὺ τόσο τῆς φαινόταν φυσικὸ ὅτι μποροῦσε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς γνωριμίας του, νὰ τὴν πάρη στὴν ἀγκαλιά του καὶ νὰ τὴν φιλήση, μπροστὰ σ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ἀκόμα δὲν ἤξερε τίποτα γι' αὐτόν. Οὔτε «ποῦθε κρατοῦσε ἡ σκούφια του, οὔτε, τὸ σπουδαιότερο, τίποτα ἀπὸ τὸ χαρακτῆρα του. Τὸ μόνο ποὺ μποροῦσε νὰ ξέρη ἦταν ὅτι ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο αὐτόν, δὲν εἶχε νὰ περιμένη τίποτα τὸ ἐξαιρετικό. Ναί, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ἐσήμαινε τίποτα τὸ ἐξαιρετικό, οὔτε γιὰ τὸν ἑαυτό του. Κι' ὅμως, ἀκόμα καὶ μ' αὐτὸν μποροῦσε νὰ συμβῆ «κάτι», ἕνα δράμα ἐρωτικό, ἔστω. Μιὰ στιγμὴ τὸν ἐφαντάστηκε μὲ μιὰ σφαῖρα στὸ μηλίγγι, ἀπάνω στὸ τραπέζι τοῦ Νεκροτομείου, ὑποκείμενο μιᾶς ἰατροδικαστικῆς ἐκθέσεως. Ἀπὸ τὰ μάτια της περάσανε οἱ στῆλες τῶν ἐφημερίδων.... Περιγραφὲς τοῦ δράματος—ποὺ θὰ ἦταν αὐτοκτονία ἢ ἔγκλημα—φωτογραφίες δικές του καὶ δικές της, ὅλη ἡ ἱστορία τοῦ εἰδυλλίου, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ γράμμα ποὺ τοῦ ἔστειλε, ἢ καὶ πρὶν ἀκόμα, ἀπὸ τὸ ἀπόγεμα ποὺ γνωρίστηκαν στὸ σαλόνι τῆς κ. Παζαρίδη...

Τὸν ἐκύτταξε. Ὁ Γκότζαλης ἐσώταινε καὶ κεῖνος, καπνίζοντας ἕνα τσιγάρο. Τὸ σκοτάδι εἶχε προχωρήσει καὶ ἡ φωτιὰ τοῦ τσιγάρου φαινόταν σὰ μιὰ χρυσῆ τελεία ποὺ εἶχε μπῆ στὸ πρῶτο κεφάλαιο τῆς γνωριμίας τους....

ΑΛΛΟ ΓΡΑΜΜΑ ΕΚΕΙΝΗΣ

«.... καὶ μ' ὅλο ποὺ δὲ μ' ἀρέσει νὰ παρατείνω στιγμὲς ποὺ πέρασαν μέσα στὸ χρόνο καὶ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο καὶ ζοῦνε μοναχὰ μέσα στὴν ἐνθύμησή μας, δὲ μπορῶ νὰ μὴν ξαναγυρίσω στὴ νύχτα ἐκείνη.... Στὴν ταράτσα ἑνὸς ρεστωρὰν τῆς Ἀκροπόλεως—Πρωπύλαια ἢ Π[illegible] θενῶν, θαρρῶ πῶς τὸ λένε ἢ [illegible] λένε! — μοναχοί μας, σχεπόριον» ὁμοιο[illegible] ἄλλη γωνιὰ πρὸς τὸν πόλιον». Ἀμ' δ[illegible]γιγάρι, πού, κάθε φο-

Κον Π. Κ.[illegible] με πρὸς τὸ μέρος τους καρὸ ποὺ τ[illegible]παμε, φιλιόντουσαν.... Ἐ[illegible] ὁ οὐρανὸς γεμάτος ἄστρα, σκέδη[illegible] τὰ πάντα μὲ τὴν ἀδιάφορη γα[illegible] τοῦ ἔχουν ὁρίσει οἱ ἀστρονόμοι! Ἀπέναντί μας, ὁ σκοτεινὸς ὄγκος τοῦ βουνοῦ, μὲ τὸ μνημεῖο τοῦ Φιλοπάππου, ποὺ ἀσπρογαλλιάζει στὴν κορφή του. Μοῦλεγες πῶς αὐτὸ τὸ βουνὸ ἤτανε κάποτε δικό σου, τὸνοιωθες σὰ χτῆμα σου καὶ ωισοῦσες ἐκείνους ποὺ τὄχανε καταπατήσει καὶ τὄχανε ὀροθετήσει μὲ οἰκόπεδα, τὄχανε πλακώσει μὲ σπίτια.... Ὅτι πολλὲς φορὲς εἴχες πλανηθῆ νύχτα σ' αὐτό, ἀνάμεσα στὰ συρματοπλέγματα ποὺ μὲ κεῖνα τὄχουνε ζώσει τώρα κι' ὅτι ξαναζοῦσες μέσα στὶς περιπλανήσεις σου αὐτὲς τὰ ὄνειρα τῶν παιδικῶν σου χρόνων.... Πῶς θυμόσουν ὅλα τὰ κατατόπια καὶ τὶς πέτρες του καὶ πῶς ἤτανε πρῶτα ἡ θέα τῆς πόλεως πάνω ἀπ' αὐτό. πῶς ξάνοιγε σὲ κάθε στροφή, σὲ κάθε ξάγναντο.... Πῶς κάποιες νύχτες ὀνειρευόσουν ὅτι εἶχες κοιμηθῆ πάνω στὸ βουνὸ αὐτὸ καὶ πῶς πραγματικὰ εἶχες κοιμηθῆ στὸ βουνὸ ποὺ τὸ θεωρεῖς δικό σου....

(Πιθανὴ συνέχεια)

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΓΡΙΦΟΙ

Φίλος ἔλαβε πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τὸν ταχ. διανομέα, ὀγκώδη φάκελλον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ κομμιὰ δεκαριὰ ἐφραγίδες μὲ βουλοκέρι, χονδρὸ σπάγγο καὶ μιὰ μεραρχία γραμματόσημα.

Μόλις εἶδε τὸν τεράστιο φάκελλο, τὸ βουλοκέρι, τὸν σπάγγο, ἐνεθυμήθη ὅτι εἶχε κάτι κακοζώητους θείους διὰ τὴν τυντάμευσιν τῶν ἡμερῶν τῶν ὁποίων διαρκῶς καὶ ἀπεγνωσμένως ἤθελε, ἐνεθυμήθη τὸ ρητὸν ὅτι ὁ Θεὸς ἀργεῖ μὲν ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ, ὑπελόγισε πολλὰ ἄλλα πράγματα, καὶ στὸ τέλος ἐλιποθυμήσε...

Ὅταν σὲ λιγάκι συνῆλθε, ἄνοιξε τὸ γράμμα καὶ ἄρχισε νὰ διαβάζη: Ἐν Λιβωρικίῳ.... Ἀγαπητέ μου ἀνεψιέ. Σοῦ στέλνω τοὺς τίτλους τοῦ σπιτιοῦ μου, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ φροντίσης μὲ κανένα δικηγόρο γνωστό σου νὰ μοῦ πάρης δάνειο ἀπὸ τὸ Τσάϊ.... Ἐὰν στὸ Τσάϊ δὲν γίνη τίποτα, κύτταξε στὸ Τάκα ἢ στὴν Τάβλα.... Ὁ θεῖος σου Κῶστος.

—Μπά! κακὸ νὰ σοῦρθη γεροκρονόληρε, εἶπε ὁ φίλος. Μαθουσάλας θὰ γίνης γιὰ τὴν δική μου τὴν τύφλα, ποὺ νὰ μὴ λωΰσης; Ἀμ' αὐτὸ τὸ Τσάϊ-Τάκα-Τάβλα ποὺ μοῦ γράφεις τί εἶνε πάλι; Κινέζικα μοῦ γράφεις γεροσαράκα, ἢ μουρλάθηκες; Τέλος πάντων, σὲ μερικὲς ὧρες εὑρέθηκετο στὸ γραφεῖο ἑνὸς δικηγόρου διὰ τὰ περαιτέρω...

Ὁ νομομαθὴς ὅμως μόλις ἄκουσε τὰ περίεργα αὐτὰ δισύλλαβα, τινάχτηκε ἔντρομος ἀπὸ τὸ κάθισμά του. — Ἄντε στὸ καλό, ἀγάπη μου, τοῦ εἶπε μὴ μὲ βάλης σὲ μπελάδες στὰ καλὰ καθούμενα. Τί εἶνε αὐτὰ ποὺ μοῦ λές, δὲν καταλαβαίνω καθόλου. Πήγαινε στὸ καλὸ γιατί οἱ καιροὶ ποὺ περνᾶμε εἶνε πονηροί, καὶ δὲν ἔχω ὄρεξι νὰ μὲ μποτιλιάρουν στοῦ Συγγροῦ. Φεύγα, καὶ ἂν σὲ γραπώσουν, οὔτε σ' εἶδα, οὔτε μ' εἶδες!....

Κατόπιν αὐτοῦ ὁ φίλος συνεβουλεύθη ἕνα ἔμπορο, ἕνα σωφέρ, ἕνα ποὺ πουλοῦσε ἀγγούρια καὶ κοράιηλα, ἕνα ἀπόστρατο ἀνθυπομοίραρχο, ἕνα πλανόβιο ὀργανοπαίκτη, καὶ πολλοὺς ἄλλους, χωρὶς κανεὶς νὰ μπορέση νὰ τὸν φωτίση. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἔπρεπε νὰ εὕρη μόνος τὴν λύσι τῶν γρίφων αὐτῶν, ἐκ λόγων φιλοτιμίας, χωρὶς νὰ ἀναγκασθῆ νὰ γραψῆ στὸν θεῖον του, ζητῶν ἐξηγήσεις. Γι' αὐτὸ σπίτι του ἦταν κατσουφιασμένος, συλλογισμένος καὶ ἀνόρεκτος. Ἀπὸ πεθερά του μόλις ἔμαθε τὰ διατρέχοντα ἔγινε ἔξω φρενῶν. —«Δὲν πᾶς ἀχρόνιαστε σὲ μιὰ μάγισσα νὰ ξεμπερδεύης μάνι-μάνι; τοῦ [illegible] εἶπε. Τί σουλατσάρεις ὁλημέρα σὲ δικηγόρους καὶ φαρμακοποιούς; Βρὲς μιὰ χαρτοῦ, μιὰ καφετζοῦ, ἕνα ὑπνωτιστή, ἕνα ποὺ χύνει μολόϊα στὴ λεκάνη, ἕνα φουτουριστή, μιὰ ποὺ κυττάζει τὰ χέρια. Τέλειωνε ὅμως μιὰ φοσὰ τσαπατσούλη. Μᾶς ἔφαγες ἔξω μέσα μὲ τὴν γκρίνια σου. Ὅλο γκρὶ καὶ γκρὶ τὸ πηγαίνεις»...

Ἔτσι λοιπὸν ὁ φίλος ἀνεψιὸς ἦτο ἀποφασισμένος νὰ συνεννοηθῆ πλέον μὲ τὸ ὑπερπέραν, ὅταν ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψι τοῦ πρώην ἀνθυπομοιράρχου. — «Ἄστα —Μανώλη — τοῦ εἶπε, ἄστα. Βρῆκα κὶ τὰ ποὺ μὲ ρώτησες, ἀλλὰ ἐδρωσα. Κι ξέρεις τί εἶνε; Ἁπλούστατο. Σοῦ φαίνεται γρίφος, ἀλλὰ δὲν εἶνε. «Χρόνου φείδου» δὲν ἔλεγαν αὐτὰ τὰ κολοβὰ φεῖδια οἱ πρόγονοί μας; Ἔ, λοιπόν! ἐφαρμογὴ τοῦ «Χρόνου φείδου» εἶνε κι' αὐτά. Οἰκονομία χρόνου, χρήματος, κόπου.... Τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ κόσμος δὲν χάνει τὸν καιρό του ὅπως πρῶτα σὲ πολυλογίες, σοῦπα μοῦπα καὶ τ' ἀποδέλοιπα. Αὐτὰ τώρα πάνε κατὰ Ἰσραήλ. Συντομία, ταχύτης εἶνε τὸ σύνθημα τοῦ αἰῶνος μας.

Παράδειγμα: ἄλλοτε στὰ μπιλλιέτα μας ἐγράφαμε «ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ σου ἑορτῇ σοῦ εὔχομαι χρόνια πολλὰ», τώρα εἶδες τί γίνεται; βάζουμε «Ε.Π.» τὸ ὁποῖον σημαίνει «ἔτη πολλὰ», σὰν νὰ ἀρχίζη ἀπὸ ε καὶ ἀπὸ π, μόνο τὸ ἔτη καὶ τὸ πολλά. Δὲν σημαίνει ὅμως αὐτό, εἴμαστε διαστικοί, κύριε, ἔχουμε καὶ ἄλλη δουλειά. (Συνήθως διαστικοὶ εἶνε μόνο οἱ τεμπέληδες. Αὐτοὶ κάνουν τὸν πολυάσχολο, τὸν κουφασμένο καὶ τὸν ἱδρωμένο). Γι' αὐτὸ ποὺ νὰ βροῦμε τὴν ὑπομονὴ νὰ εἰποῦμε ἢ νὰ γράψωμε «Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως—Συντάξεως—Ἰατρῶν;» Δύο φορὲς νὰ κάνωμε αὐτὴ τὴ δουλειὰ πῆγε μεσημέρι. Γρήγορα-γρήγορα λοιπὸν τοῦ ξεκολλᾶμε ἀπὸ κάθε λέξι τὰ πρῶτα ψηφία, τὰ βάζουμε στὴν ἀράδα, τὰ σουμάρουμε, καὶ τὸ σερβίρουμε νέτο «ΤΣΑΙ» καὶ πάει λέοντας. Ἔτσι ἀπὸ 32 γράμματα, 2 περισσωμένες, 2 ὀξεῖες, 2 ψιλές, 3 παῦλες, ἔχουμε μόνο 4 ξερὰ γράμματα. Οἰκονομία 87 %.

Ἐκεῖ ποὺ νὰ λέμε «Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν Ἀθηνῶν» λέμε μία κι' ὄξω ΤΑΚΑ καὶ φινίτο. Ἀπὸ 34 γράμματα κλπ. μονάχα 4. Ἀντὶ νὰ ποῦμε «Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Βαμβακοκαλλιεργητῶν Λεβαδείας Αὐτόνομον» γράφουμε πῖ καὶ φῖ ΤΑΒΛΑ καὶ στόπ. Ἀπὸ 54 γράμματα μὲ χίλια δυὸ μπιχλιμπίδια, ἔχουμε μονάχα 5. Αὐτὸ δὲν εἶνε πειὰ οἰκονομία, εἶνε πανζουλισμός, ἀποθέωσις! Τὴν φάμπρικα ἐννοεῖται αὐτὴ τὴν ἄρχισαν πρῶτα-πρῶτα τὰ παπόρια ποὺ βουλιάζουν, καὶ ἀντὶ νὰ κλαφουρίζουν ἐνεργητικοὶ ἄνθρωποι;

—Στὴ.... Μαγνησία.

—Πῶς λέγεται ἡ μισὴ μερίδα σέλινο;

—Ἡμισέληνος.

—Ὅποιος δὲν εἶνε ἀπὸ τὸν Πόρο, τί εἶνε;

—Ἄ - πορος.

—Ὅσοι δὲν εἶνε ἀπὸ τὴ Νάξο;

—Ἀ - Νάξιοι.

—Σὲ ποιὸ μέρος οἱ ἄντρες δὲν ἔχουν σωστὰ τὰ μυαλά τους;

—Στὴν Ἄντρα—....βίδα.

—Ὅταν πιῆς ἕνα μπουκάλι γόμα, τί θὰ πάθουν τὰ ἐντερά σου;

—Ἐντερο-κολλίτιδα.

Κ. ΔΟΚΗΣ

ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Ὁ ἀρχαιότερος φύλαξ. — Ἔλα, ἔλα, μὴ ντρέπεσαι! Καθάρισε καλὰ-καλὰ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα!....

ΒΙΑΣΤΙΚΑ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΑ

—Ὅταν ἕνας ναύτης κρατῆ ἕνα καντῆλι, τί εἶνε;

—Καντηλανάφτης.

—Σὲ ποιὸ μέρος [illegible] οἱ [illegible] πειὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μὲ τὸν ἀσύρματο ζητῶντας βοήθεια μὲ πολυλογίες, (ποὺ τοὺς ἔδγαιναν πάντα ξυνὲς) χτυπᾶνε τώρα τρία γραμματάκια S.O.S. καὶ ἡ δουλειά τους ἔγινε. Αὐτὴ τὴ μόδα τὴν πήραμε καὶ μεῖς, καὶ τώρα τελευταῖα ἔτσι κάνουμε....

Ἄκου λοιπὸν συντομίες:

ΚΤΕ=Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. — ΓΟΠΑ=Γενικὴ Ὁμοσπονδία Πατατοπαραγωγῶν Ἀττικοβοιωτίας. ΣΕΚ = Σιδηρόδρομοι Ἑλληνικοῦ Κράτους. — ΒΗΞΕ =Βιομηχανικὴ Ἠλεκτρικὴ Ξυλουργικὴ Ἑταιρεία. — ΠΑΡΕ=Πανελλήνιος Ἀλληλοβοηθητικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἕνωσις.— ΟΞΩ= Ὁμοσπονδία Ξοάνων Ὠδείων. ΑΣΟ=Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμός. ΕΛΑ=Ἕνωσις Λωποδυτῶν Ἀθηνῶν. ΕΜΠΑ= Ἕνωσις Μπανιστῶν Πειραιῶς—Ἀθηνῶν. ΦΕΣΙ = Φαρμακευτικὴ Ἑταιρεία Σπεσιαλιτὲ Ἱπποκράτης. ΠΓΡ =Πρότυπος ὑπηρεσία ρακοσυλλεκτῶν. ΑΑΤ.=Αὐτόνομον Λεμβουχικὸν Ταμεῖον. ΕΛΠΙΑ Ἑλληνικὴ Λέσχη Περιηγήσεων Αὐτοκινήτου. ΤΡΑΜ=Ταμεῖον ρητινοπαραγωγῶν Ἀττικῆς Μεγαρίδος. ΤΑΧΑ = Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Χαζῶν Ἀθηνῶν. Εἶνε λοιπὸν συντομία ἢ ὄχι; Τώρα θὰ μοῦ πῆς, εἶνε δύσκολο νὰ καταλάβης τί σημαίνει τὸ κάθε τι. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει σημασία. Θὰ συνειθίσουμε, καὶ σὲ λίγο θὰ μιλᾶμε ἢ θὰ γράφουμε τὰ πρῶτα ψηφία κάθε φράσεως, ποὺ θέλουμε, καὶ ἀντίο. Χρόνου Φεῖδου χίλιες φορές...

ΚΟΝΑΝ. ΝΤΟ.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ

ΑΝΩΝΥΜΟΝ, (Ἐνταῦθα). — Ἀπὸ ὅσα μᾶς γράφετε φαίνεται ὅτι ὑποφέρετε ἀπὸ πνευμονικὴ φθίσι, ἡ ὁποία δὲν εἶνε, ἐκτὸς ἂν πάσχετε ἀπειτα, τα[illegible] τὸν εὐκοιλιότητα, ὁπότε [illegible]

ΠΑΡΘΕΝΙΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ [illegible] ἤθελες, βρὲ κορίτσι μου, ν' ἀνακατεύεσαι μὲ κρίνους; Τώρα κάμε καλὰ μὲ τὴ μαμή σου. Ἐμεῖς δὲν ἐσυνηθίσαμε νὰ φυτρόνουμε ἐκεῖ ποὺ...δὲν ἐσπείραμε.

ΑΣΘΕΝΙΚΟΝ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΝ.— Τὰ ἴδια συμπτώματα ἀδυναμίας παρατηροῦνται σὲ ὅσους εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ δουλεύουν μὲ... τὰ πέντε δάκτυλα.

ΟΝΕΙΡΟΝ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΝ. — Δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβουμε ἀπὸ τί ἐχάλασε τὸ στομάχι σας. Μήπως ἐδιαβάσατε τὰ ποιήματα τοῦ Πούλου Πουλόπουλου; Ὁπωσδήποτε βάλετε τὸ βράδυ ὅταν θὰ πέσετε ἕνα κατάπλασμα ἀπὸ τὰ... δικά σας ποιήματα.

ΠΑΤΕΡ ΙΣΑΑΚΙΟΝ (Μονὴν Βαρ—βατοπεδίου, Ἄθω). — Ἀφοῦ οὔτε αὐτοῦ δὲν μπόρεσες νὰ θεραπεύσης τὸ πάθος ποὺ δὲ σ' ἀφήνει σὲ ἡσυχία, πάρε δρόμο γιὰ τὴν Ἀθήνα καὶ... ὅποιον πάρη ὁ Χάρος.

Κ. ΔΟΚΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ζαχ. Ζαχαρόπουλος ἐκ Ζαχάρως, Ζαχαροπλάστης καὶ Ζαχάρω Ζάχου ἐκ Ζαχοτοπίου Ζαχάρας, ἐπαρχίας Ζαχωρακίου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Παράνυμφοι παρέστησαν οἱ κ. κ. Ζαχάρω καὶ Ζαχαράτος, ἔμποροι Ζαχαροφυτειῶν.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν δροσόλουστον ἐξοχὴν Μπουνιὰ καὶ τὴν ἔπαυλιν Σφαλιάρα οἱ κ. κ. Σκὰμπ Ἴλλς, πρόξενος καὶ Ν. Χαστούκης, ἐφοπλιστής, ἐν μέσῳ ἐκλεκτῶν συγγενῶν καὶ φίλων, ἐβάπτισαν τὸ χαριτωμένο κοριτσάκι τοῦ κ. Μπάτσου πλοιάρχου, ὠνομάσαντες αὐτὸ Φάπα.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Ζαχαροπλάστης: Ὁ μπαμπᾶς ὡραίου κοριτσιοῦ.

Μπαμπᾶς: Ἕνα νόμισμα (Ἐκ τοῦ νομίζειν πῶς εἶνε τέτοιος), τοῦ ὁποίου δὲν μπορεῖ νὰ ἐλεγχθῆ ἡ γνησιότης.

Πάστα: Τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου προξενεῖται ὁ γλυκύτερος θάνατος.

Οἰκογένεια: Ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον ἱδρύονται τὰ σεπαρὲ ἢ δωμάτια δι' οἰκογενείας.

Μπαὶν-μίξτ: Μία δουλειὰ, ποὺ ἀδυνατίζει.

Κολύμπι: Τὸ θαλασσινὸ μάθημα ποὺ διδάσκουν οἱ νέοι στὶς δεσποινίδες, γιὰ νὰ.... πατώνουν.

Μαγιό: Ἔνδυμα, ποὺ ἂν δὲν ὑπῆρχε, ἡ ἀλεποῦ τῆς παροιμίας «θὰ τὰ ἔκανε ὅλα κρεμαστάρια».

Καμπίνα: Ἀποδυτήριον ἢ μέρος, ὅπου «κρέμεται τὸ κάπα στὴν ἀλυγαριά».

Βιβλιοπωλεῖον: Μέρος, ὅπου πωλοῦνται ὅλοι οἱ συγγραφεῖς δεμένοι καὶ ἄδετοι. Οἱ ἄδετοι εἶνε ἐπικίνδυνοι.

Νύχτα: Τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον...δὲν κοιμοῦνται οἱ Ἀθηναῖοι.

Βέρα: Τὸ δακτυλίδι τοῦ γάμου, τὸ ὁποῖον τὶς περισσότερες φορὲς τὸ φοροῦν οἱ....τσέπες τῶν παντρεμμένων.

Παιδιά: Ἡ ἀγαπημένη λέξις τῶν καλογήρων τοῦ Ἄθω.

Γάμος: Ἡ ἕνωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ δύο σάρκες γίνονται...τρεῖς καὶ περισσότερες, ὅταν πρόκειται περὶ πολυτέκνων.

ΑΣΧΟΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ

ΑΝΑΠΟΔΕΣ ΑΝΑΠΟΔΙΕΣ

Νάσαι κάτοικος σκο-πέλου
καὶ νὰ μὴν ἔχης δῆ οὔτε σὲ φωτογραφία τὴν κ. Λου-πέσκου.
Νὰ ἀποστρέφεσαι τὸ Μπα-ρούτι
καὶ ν' ἀγαπᾶς Τη-ρούμπα.
Νὰ κατάγεσαι ἀπὸ τὴν Κο-ρυ-τσὰ
καὶ νὰ μὴν ἔχης ὕφος τσα-ρι-κό.
Νὰ σὲ λένε Λου-κᾶ
καὶ νὰ μὴ ἔχης ἔννοιαν τοῦ κα-λοῦ.
Νὰ σὲ λένε Μα-κρῆ
καὶ νὰ μὴ ἔχης κάνη Κρῖ-μα στὴ ζωή σου.
Νὰ σοῦ πῆ ἕνας φίλος σου γειά-σου
καὶ σὺ νὰ τραβήξης σου-γιά.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ ΝΕΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

ΑΛΩΝΙ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Η ΗΘΙΚΗ ΖΗΤΗΜΑ ΣΤΑΣΕΩΣ...

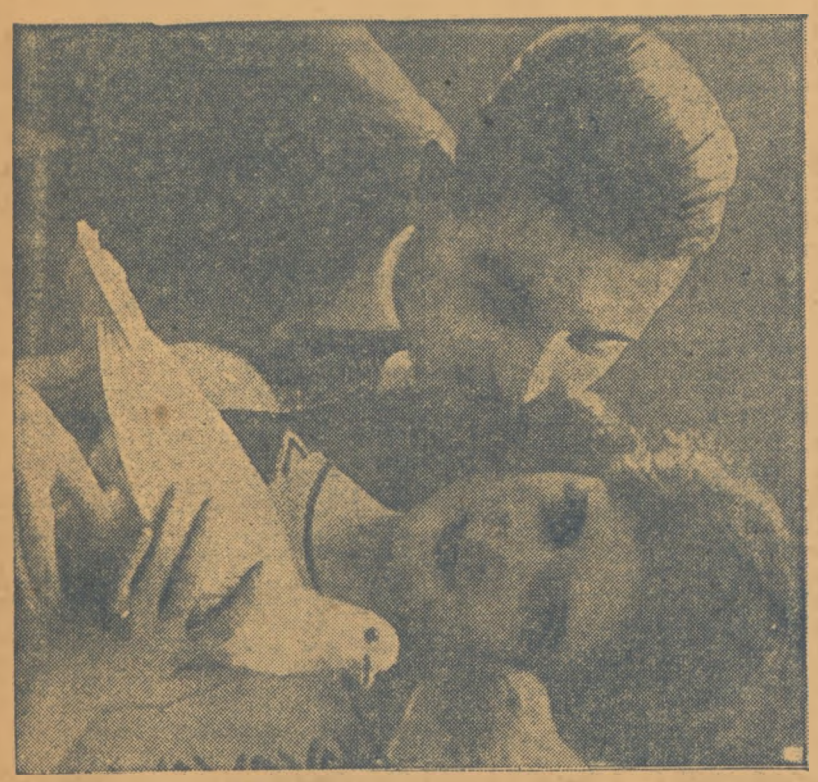

Αὐτὴ ἡ εἰκόνα, ὅπως ἔχει τοποθετηθῆ, εἶνε ἀνήθικος, διότι παριστάνει ἕναν ἄνδρα ἐπάνω σὲ μιὰ γυναῖκα, μπροστὰ στὰ μάτια μας καὶ στὰ μάτια τῶν περιστεριῶν. Ἂν κυττάξετε ὅμως τὴν εἰκόνα ἀπὸ τὴν δεξιὰν πλευράν, εἶνε ἠθικωτάτη, διότι παριστάνει ἁπλῶς ἕναν ἄνδρα πλάϊ σὲ μιὰ γυναῖκα. Ἡ περίφημος λοιπὸν ἀνηθικότης τοῦ τύπου, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχει δικασθῆ καὶ ἡ «Παπαρούνα», εἶνε ζήτημα...τοποθετήσεως τοῦ κλισέ. Γι' αὐτὰ τὰ μικροπράγματα δικαζόμαστε, πῶς; Στὴν προκειμένη περίπτωσι ὑπαίτιες τῆς ἀνηθίκου δημοσιεύσεως τῆς εἰκόνος εἶνε ὁ ἀρχιεργάτης, ὁ ὁποῖος ἐτοποθέτησε ἀνάποδα τὸ κλισέ.

Ο ΔΙΑΣΥΡΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ...

ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΝΑ ΝΤΡΑΠΗΤΕ ΜΕ ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΜΑΣ

Τὸ Ζάππειον εἶνε ὁ τόπος τῶν μεγάλων δοσιμ[illegible] χηματιζόντ[illegible] ἐσεων. Ἐκεῖ ἐκτίθενται [illegible] ποιὰ δὲν καμ[illegible] νὰ αὐτὸν τὸ Ζάππειον φιλοξενεῖ ἔκθεσιν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Διὰ τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκθέσεως, ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος ἔστειλαν τὰ προϊόντα των.

Ἡ Πάτρα ἔστειλε... τὰ χαμπάρια τῶν μαστόρων της. Τὰ ἐκθέματα περιειργάσθη μετ' ἐνδιαφέροντος ὁ κ. Μιχαλακόπουλος.

Τὸ Καμάρι τῆς Κορίνθου ἔστειλε πούπουλα γιὰ τὸ γέμισμα μαξιλαριῶν καὶ στρωμάτων.

Ἡ Ἀρκαδία, ἡ πατρὶς τοῦ κ. Παπαναστασίου, ἀπέστειλε νήματα ὑφαντουργίας, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ἀρχαίαν λέγονται...μύτοι.

Τὸ Ἄργος ἔστειλε πεπόνια, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν τρώγονται, διότι παρουσιάζουν τὸ μειονέκτημα, νὰ μὴν ἔχουν...μαχαίρια. Καὶ ὡς γνωστὸν μόνον «ἂν ἔχῃς μαχαίρι, θὰ φᾶς πεπόνι». Τὸ Ἄργος παράγει καὶ πράσα καὶ γι' αὐτὸ εἶνε ὁ πειὸ ἠθικὸς τόπος. Μοιχεῖες δὲν γίνονται ἐκεῖ, διότι οἱ ἔνοχοι π ι ά ν ο ν τ α ι ἀ μ έ σ ω ς σ τ ὰ π ρ ά σ α.

Τὸ Μελιγαλᾶ ἔστειλε εἰς τὴν ἔκθεσιν μ έ λ ι καὶ γ ά λ α.

Αἱ μοναὶ τοῦ Ἄθω ἔστειλαν λουκούμια. Ἐκεῖ καλλιεργοῦνται ἐνταντικῶς καὶ τὰ ἀγγούρια, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐξαγωγή των. Διὰ νὰ τὰ δοκιμάσῃ κανεὶς πρέπει νὰ μεταβῇ καὶ νὰ προσκυνήσῃ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Βοήθειά σας, ἂν σκέπτεσθε νὰ πᾶτε.

Ἡ Θουρία ἀπέστειλε πατριωτικὰ τραγούδια ἤγουν θ ο ύ ρ ι α. Ἔστειλε ἐπίσης προϊόντα του καὶ τὸ Δ ι α β ο λ ί τ σ ι, τὸ ὁποῖον παραδόξως δὲν εἶνε πατρὶς τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ Κρήτη ἔστειλε κ ο υ ρ ά δ ι α. Ἡ μεγαλόνησος, ἀπὸ τότε ποὺ οἱ φιλελεύθεροι ἀνέβηκαν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ παρατρῶνε, δὲν παράγει ἄλλο τίποτε ἀπὸ κουράδια (πρόβατα).

Ἡ Κέρκυρα, ἡ πατρὶς τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ἔστειλε αὐγὰ κλούβια εἰς τὴν ἔκθεσιν καὶ κοκκόρους.

Ἡ Μάνη, ἡ πατρὶς τοῦ Μπέη Μαυρομιχάλη, ἀπέστειλε καφέ. Εἶνε τὸ μόνο μέρος τῆς Ἑλλάδος ποὺ παράγει αὐτὸ τὸ προϊόν. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐφύτεψε στὴ γῆ συμβάσεις καὶ φύτρωσε καφές...

[illegible] τὰ περίφημα ἐκεῖνα «καρπενησιώτικα στυλιάρια». Ἐπίσης ἔστειλε καὶ παλάντζιες ἐγχωρίου βιομηχανίας, οἱ ὁποῖες κλείνουν πότε ἀπὸ τὴν μία μεριὰ καὶ πότε ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Ἐπίσης ἀπέστειλαν προϊόντα των αἱ κάτωθι πόλεις: Ἡ Μ υ τ ι λ ή ν η, ἡ ὁποία σημειωτέον δὲν εἶνε πατρὶς τοῦ κ. Παπαναστασίου. Τὰ Β ω δ ε ν ά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα παραδόξως δὲν κατάγεται ὁ κ. Σοφιανόπουλος. Ἡ Κ α β ά λ λ α, ἡ ὁποία δὲν εἶνε πατρὶς τοῦ κ. Ἀμάκη.

Ἡ Μ α λ α κ ά σ α, ἡ πατρὶς ὅλων τῶν ποιητῶν, ἀπέστειλε ποιήματα. (Εἶνε κι' αὐτὰ προϊόντα πνευματικά).

Ἡ Κερατέα ἔστειλε διαδήματα διὰ τὰς συζυγικὰς κεφαλὰς ἐγχωρίων βιομηχανίας.

Αἱ Καλάμαι ἀπέστειλαν... καλάμια, κατάλληλα γιὰ νὰ μπαίνουν... στὰ μάτια τῶν ἀντιπάλων μας. (Ἐξ ο. καὶ ἡ φράσις «καλάμια στὰ μάτια σου»). Τὸ προϊὸν αὐτὸ τὸ περιειργάσθησαν οἱ πολιτικοὶ τοῦ τόπου, ὅσοι ἐπεσκέφθησαν τὴν ἔκθεσιν.

Ἡ διαβόητος πλέον καταστᾶσα πατρὶς τοῦ κ. Πλαστήρα ἀπέστειλε κ ε ρ α μ ί δι α ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἀντιπροσωπεύεται ἐπαξίως καὶ ἡ πρωτεύουσα. Τὰ διάφορα ἱδρύματα καὶ τμήματα τῆς πόλεως ἔστειλαν τὰ προϊόντα των.

Τὸ Πανεπιστήμιον αἴφνης ἀπέστειλε τ ο ῦ β λ α, τὰ ὁποῖα παράγει ἐν ἀφθονίᾳ.

Ἡ Ἀκαδημία ἀφ' ἑτέρου ἔστειλε βλῆτα, ἡ δὲ Βουλὴ κολοκύθια.

Ἡ Κολοκυθοῦ ἀπέστειλε ὑπουργικὰ προγράμματα. (Εἶνε κι' αὐτὰ π ρ ο ϊ ό ν τ α συνεργασίας τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως).

Ἡ Ὁμόνοια ἔστειλε π α ξ ι μ α δ ά κ ι α, ὁ δὲ λόφος τοῦ Φιλοπάπου μωρουδέλια, τὰ ὁποῖα σ π έ ρ ν ο ν τ α ι τὶς νύχτες στὶς πλαγιὲς τοῦ λόφου καὶ φυτρώνουν.

Ὁ Ἱππόδρομος τοῦ Φαλήρου ἀπέστειλε κ ο υ τ ό χ ο ρ τ ο, τὸ ὁποῖον φύεται ἄσθονο εἰς τὸ Δέλτα του.

ΜΠΕΡΜΠΑΝΤΗΣ

ΜΕΓΑΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

(Τοῦ διασήμου συγγραφέως)

Κ. ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Κ α ρ α θ α ν ά σ η ς: Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας τὸν Καραθανάση, τὴν ἄλλη μέρα σπεύσατε καὶ καταδώσατέ τον εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχάς, διότι αὐταὶ μετὰ τὴν γνωστὴν ἀπόπειραν δὲν τὸν ἔχουν ἰδῆ οὔτε στὸν ὕπνο των...

Ἀ π ό π ε ι ρ α: Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνον σας τίποτε σχετικὸν μὲ τὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ Βενιζέλου, καὶ πάλιν μὴ διστάσετε νὰ προσέλθετε ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ νὰ καταθέσετε. Ἀπ' ὅσους μάρτυρας ἐξητάσθησαν, θὰ εἶσθε ὁ ἀξιοπιστότερος.

Γ λ υ φ ά δ α: Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας, ὅτι κάνετε μπάνιο στὴ Γλυφάδα μεταξὺ ὡραίων λουομένων, σημαίνει, ὅτι τὰ σεντόνια σας εἶνε μούσκεμα....

Φ ρ ο ῦ τ α: Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας, ὅτι τρῶτε φρούτα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀγορᾶς, τὸ ὄνειρο εἶνε γρήγορο καὶ σπεύσατε στὸ καμπινέ.

Τ σ α λ δ ά ρ η ς: Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας τὸν πρωθυπουργὸ καὶ συγγραφέα τοῦ παρόντος ὀνειροκρίτου, γυρίστε ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρό.

Κ α φ α ν τ ά ρ η ς: Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας τὸν κ. Καφαντάρη, θὰ ἔχῃ ξημερώσει ἐκείνην τὴν ὥρα καὶ θὰ περνοῦν κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά σας οἱ γαλατάδες.....

Ἰ α σ ω ν ί δ η ς: Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας τὸν κ. Ἰασωνίδην, θὰ πῇ, ὅτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ παραφάγατε.

Π ώ λ Ν ό ρ! Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας τὸν Διευθυντὴν τῆς «Π α π α ρ ο ύ ν α ς», θὰ ἔχετε ξεχάσει κάποιο παράθυρό σας ἀνοιχτὸ καὶ θὰ φέρνῃ κρύο....

Π ο ι η τ ή ς: Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας, ὅτι ἐγίνατε ποιητής, θὰ εἶνε ἕνα ὀ ν ε ι ρ ο κ ε λ ε π ο ύ ρ ι. Καὶ καλὰ θὰ κάνετε νὰ περάσετε ἀπὸ τὸν Βλαβιανό. Παίζετε μὲ τέτοια τρελλὰ ὄνειρα;

[illegible] ὕπνο σας, ὅτι κάνετε συμβασι, θὰ εἶνε πρωΐ καὶ κείνη τὴν ὥρα ἡ ὑπηρέτριά σας θὰ σᾶς ἑτοιμάζῃ τὸν καφέ....

Α ὐ γ ά: Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας, ὅτι τρῶτε αὐγὰ μάτια, θὰ φᾶτε τὸ μάτι τοῦ ἐχθροῦ σας.

Λ ε μ ό ν ι α! Ἂν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας λεμόνια, κείνη τὴν ὥρα ἡ ὑπηρέτριά σας θὰ ἔχῃ γείσει ἀπάνω σας, νὰ σᾶς φτιάξῃ τὸ μαξιλάρι.

Κ ο λ ο κ ο τ ρ ώ ν η ς: Ἂν εἶσθε στὴν ἐξοχὴ καὶ κοιμᾶσθε στὸ ὕπαιθρο καὶ ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας τὸν Κολοκοτρώνη, θὰ σᾶς ἐνοχλῇ πίσω κάποιο κοτρωνι.

ΚΑΙ Π' ΑΛΙΝ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

Ἡ σύζυγος τοῦ ἀποθανόντος Ἕλληνος βαθυπλούτου σὲρ Μπαζὶλ Ζαχάρωφ, Ἱσπανὶς κυρία Μαρία ντὲλ Πιλλάρ, Ἀντωνία, Ἀγγέλα, Πετροτσένιο Σιμόνε ντὲ Ματέϊρα ὁ Μπερουέττε, δούκισσα ντὲ Μαρτσένα ὁ ντὲ Βιλλαφράγκα ντὲ λὸς Καμπαλέρος, πριγκήπισσα τῶν Βουρβόνων, ἡ ὁποία μίαν ὥραν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της ἐθεάθη ἔξωθεν τοῦ δημοτικοῦ συσσιτίου, ἐπαιτοῦσα τὸν ἄρτον της.

ΕΝ-ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΣΤΟΥ

"Η ΟΔΗΓΟΣ ΑΛΟΓΟ - ΠΑΙΓΝΙΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ 49ον

Ἔχουν γίνει τόσα καὶ τόσα καλαμπούρια, ἀλλὰ ὅπως τὸ κατωτέρω οὔτε ἔγινε οὔτε θὰ ξαναγίνῃ. Θέλεις νὰ γίνῃ κρότος γύρω σ' ὀνομά σου; Θέλεις νὰ βάλῃς τὰ γυαλιὰ σὲ ὅλη τὴν ἀστυνομία καὶ νὰ τὴ σπρώξῃς στὸ πιδάρι, Ἂν θέλῃς καὶ ἂν....ἔχῃς βαρεθῆ τὴ ζωή σου, σύμφωνοι.

Αὐτὸν τὸν καιρὸ ὅλη ἡ ἀστυνομία καταγίνεται ν' ἀνακαλύψῃ τὸ λήστραρχο Καραθανάση γιὰ τὴν ἀπόπειρα τῆς δολοφονίας τοῦ Βενιζέλου. Ὅλοι τὸν βλέπουν. Ἀλλὰ ὁ Καραθανάσης εἶνε ἄφαντος. Διαβάζεις λοιπὸν στοὺς φίλους σου καὶ δημοσιεύσεις στὶς ἐφημερίδες ὅτι γνωρίζεις ποῦ κρύβεται ὁ Καραθανάσης. Ἀρχίζεις νὰ γίνεσαι ὁ ἄνθρωπος τῆς «ἡμέρας» καὶ ὅλοι νὰ συζητοῦν γιὰ σένα ἕως ὅτου θὰ ἔλθῃ ὁ κ. ἀνακριτὴς καὶ θὰ σοῦ ζητήσῃ νὰ καταθέσῃς τί γνωρίζεις. Τὸν βεβαιώνεις ὅτι μπορεῖς νὰ τοὺς δείξῃς ποῦ κρύβεται ὁ Καραθανάσης καὶ τοὺς καλεῖς τὴν ἄλλη μέρα νὰ εἶνε ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι ἑνὸς φίλου σου ποὺ νὰ τὸν λένε Θανάση. Τὴν ὡρισμένη ὥρα παίρνεις μιὰ τράπουλα, καὶ ἀφοῦ βγάλῃς ὅλα τὰ καρφὰ δάνεις τὸ Θανάση νὰ τὰ κρατῇ καὶ καλεῖς τὴν ἀστυνομία νὰ τὸν πιάσουν, φωνάζοντας:

—Ἰδοὺ ὁ Καρφὰ-Θανάσης.

Σὲ λίγο στὸ τμῆμα Ἀσφαλείας ποὺ θὰ βρίσκεσαι, θὰ πληρώσῃς ὅλες τὶς ἁμαρτίες τοῦ λῃστάρχου.

ΜΑΘΗΜΑ 50ὸν

Γιὰ νὰ κάνετε τὸ κατωτέρω καλαμπούρι πρέπει πρῶτα νὰ πᾶτε νὰ συντάξετε τὴ διαθήκη σας γιατὶ δὲ σᾶς ἐγγυώμεθα γιὰ τὴ ζωή σας. Φροντίζετε λοιπὸν μιὰ ἡμέρα νὰ μὴν ἔχετε τσιγάρο — φανταζόμεθα ὅτι δὲ θὰ κοπιάσετε καὶ πολὺ γιὰ πρᾶγμα ποὺ σᾶς συμβαίνει συνηθέστατα — καὶ ζητᾶτε ἀπὸ τὸν πρῶτο φίλο σας ποὺ θὰ συναντήσετε. Ἐκεῖνος, ἂν δὲν σᾶς ἔχῃ βαρεθῆ ἐν τῷ μεταξύ, θὰ προθυμοποιηθῇ νὰ σᾶς δώσῃ καὶ σεῖς ἀρχίζετε νὰ τὸν εὐχαριστῆτε καὶ νὰ τὸν διαβεβαιώνετε ὅτι τοῦ εἴσθε εὐγνώμων καὶ ὅτι ἐπιφυλάσσεσθε νὰ τοῦ κάμετε δῶρον. Αὐτὸς θὰ παραξενευτῇ γιὰ τὴν τόση εὐγένεια, θ' ἀρνηθῇ, ἀλλὰ θὰ δεχθῇ στὸ τέλος. Τοῦ ὁρίζετε συνάντησι σ' ἕνα μέρος ποὺ θὰ εἶνε στύλος, γιὰ νὰ τοῦ δώσετε τὸ δῶρο. Θὰ σᾶς συμβουλεύαμε νὰ τοῦ δίνατε ραντεβοῦ κοντὰ στὸν κ. Κ[illegible] (στύλος γιὰ στύλο), ἀλλὰ [illegible] ἀπησχολημένος ὁ ἄνθρωπος. Ὅταν λοιπὸν τὴν ὡρισμένη ὥρα ἰδῆτε τὸ φίλο σας νὰ ἔρχεται γιὰ νὰ πάρῃ τὸ δῶρο ποὺ τοῦ τάξατε, βγάζετε ἕνα μολύβι καὶ ὀρχίζετε νὰ γράφετε ἐπάνω στὸ στύλο. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἔλθῃ αὐτὸς καὶ σᾶς χαιρετίσῃ καὶ σεῖς νὰ ἐξακολουθῆτε νὰ γράφετε ἕως ὅτου νὰ σᾶς ρωτήσῃ: «Μὰ τί κάνετε αὐτοῦ; Τότε τοῦ λέτε: «Ἤλθες, ἀγαπητέ μου. Πάρε λοιπὸν γιὰ δῶρο τό....στυλογράφω.» Μὴ σᾶς φανῇ παράξενο ἂν ὁ στύλος μεταβληθῇ σὲ.....στυλιάρι.

Κ. ΔΟΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑ 51ον

Ἐπειδὴ μόνος σας δὲν θὰ προφθάνετε νὰ δέχεσθε συγχαρητήρια μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ κατωτέρω καλαμπουρίου παίρνετε ὡς συνένοχον καὶ ἕνα φίλον σας κατὰ προτίμησιν χωρὶς ἀπήν, ὁ ὁποῖος νὰ δεχθῇ τὰς συνεπείας μιᾶς ἐσκεμμένης καὶ προμελετημένης ἀξιοποίνου πράξεως.

Τὸν ὑποχρεώνετε λοιπὸν νὰ σᾶς μαζεύῃ τὰ αὐτιὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ καθημερινῶς ὀφαζομένων ζώων, τὰ ὁποῖα σεῖς φυλάττετε ἐπιμελῶς μέσα σ' ἕνα οἱονδήποτε βαρέλι τοῦ σπιτιοῦ σας, εἴτε ἐξ ἀγορᾶς προερχομένου εἴτε ἐξ ὑπεξαιρέσεως (αὐτὸ εἶνε δικός σας λογαριασμός). Ὅταν λοιπὸν πληρωθῇ τὸ βαρέλι τὸ σκεπάζετε καὶ τὸ κρύβετε κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι σας, φέρ' εἰπεῖν. Τότε στέλλετε τὸν συνένοχόν σας στὴν ἀστυνομία γιὰ νὰ καταδώσῃ ὅτι, ὅτι σεῖς σπίτι σας κρύβετε μεγάλην ποσότητα ἐκκρηκτικῶν ὑλῶν. Ἡ ἀστυνομία θόρθη καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἀρχιφύλαξ θὰ σᾶς ἐρωτήσῃ ἂν ἔχωνται ἀληθείας, ὅσα κατεδόθησαν στὴν ἀστυνομία. Σεῖς τότε προσποιεῖσθε ὅτι ταράττεσθε καὶ τελικῶς ὁμολογεῖτε ὅτι πράγματι κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι σας κρύβεται μεγάλη ποσότης βαρελότων. Χωρὶς δὲ χρονοτριβὴς σύρετε τὸ βαρέλι καὶ τὸ ἀνοίγετε λέγοντάς του μὲ στόμφον: «Ἰδοὺ, κύριε τὰ βαρελότα. Ἰδοὺ τὸ βαρέλι, ἰδοὺ καὶ τὰ ὤτα, καὶ σκᾶτε στὰ γέλια μαζὶ μὲ τὸ φίλο σας.

Τὴν ἄλλη μέρα δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἔμπλαστρο στὰ φαρμακεῖα Ἀθηνῶν.

ΜΑΘΗΜΑ 52ον

Γιὰ νὰ κατασκευάσετε αὐτὸ τὸ καλαμπούρι, ἐνεργεῖτε ὡς ἑξῆς: Μιὰ μέρα ἐνῷ συζητεῖτε μὲ τοὺς φίλους σας, περιστρέφετε τὴν κουβέντα σας γύρω ἀπ' τὶς ἀνασκαφὲς καὶ τ' ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα καὶ λέτε στοὺς φίλους σας:

—Ἐγώ, παιδιά, ἔχω στὸ σπίτι μου ἕναν Ὅμηρο μεγαλεῖο, ἀριστούργημα!

Οἱ φίλοι σας, βέβαια, θὰ θελήσουν νὰ τὸν ἰδοῦν καὶ μιὰ καὶ τὸ περιμένατε αὐτὸ καλεῖτε τοὺς φίλους σας σὲ τραπέζι στὸ σπίτι σας γιὰ νὰ τοὺς δείξετε τὸν Ὅμηρο.

Ἡ προσδιορισθεῖσα ἡμέρα γιὰ τὸ τραπέζι ἦρθε. Τὰ ὀρεκτικά, τὰ κρασιά, τὰ φαγιά, ὅλα εἶνε ἕτοιμα καὶ περιμένετε νὰ ἔρθοῦν οἱ φίλοι σας γεμάτοι χαρά, γιατὶ ξέρετε πὼς πλησιάζει ἡ ὥρα ποὺ θὰ σκάσετε τὸ καλαμπούρι. Οἱ φίλοι σας προσέρχονται καὶ ζητοῦν νὰ τοὺς δείξετε τὸν Ὅμηρο. Ἐσεῖς ὅμως ποὺ δὲ διάζεσθε νὰ σκάσετε τὸ ἀλογοπαίγνιο, κάνετε πὼς δὲν καταλαβαίνετε καὶ παρακαλεῖτε τοὺς φίλους σας νὰ καθίσετε νὰ φᾶτε.

Τὰ φαγιὰ κα[illegible] ἐδροχθίσθησαν, τὰ κρασιὰ ἐπίσης καὶ οἱ φίλοι σας ζητοῦν νὰ ἰδοῦν τὸν Ὅμηρο. Ἐσεῖς ἔχετε τὸ σχεδιό σας καὶ ἀντὶ γι' ἀπάντησι, προσφέρετε στοὺς φίλους σας φρούτα.

Τὰ φρούτα τρώγονται κι' οἱ φίλοι σας γίνονται ἀπειληπτικοί, διότι νομίζουν πὼς τοὺς κοροϊδεύετε, μὰ σεῖς μέσα σας χαμογελᾶτε γιατὶ ἄρχισε νὰ πιάνῃ τὸ καλαμπούρι.

Τότε τοὺς λέτε πὼς πᾶτε νὰ φέρετε τὸν Ὅμηρο κι' ἀπ' τὰ στόματα τῶν φίλων σας ἕνας ἀναστεναγμὸς ξεφεύγει ἀνακουφίσεως. Ἀλλὰ τί ἐκπληξὶς ὅταν σᾶς βλέπουν νὰ ἐπιστρέφετε μὲ ἕνα ταψὶ σκεπασμένο στὰ χέρια! Οἱ φίλοι σας, βέβαιοι πιὰ πὼς τοὺς κοροϊδεύετε σηκώνονται ἐπάνω μὲ ἀπειληπτικὲς διαθέσεις ἕτοιμοι νὰ σᾶς κακοποιήσουν, μὰ ἐσεῖς δὲν χάνετε τὴν ψυχραιμίαν σας, ἀνεβαίνεαι σὲ μιὰ καρέκλα καὶ τοὺς λέτε:

—Φίλοι μου, ἦρθε ἡ ὥρα νὰ σᾶς δείξω τὸν Ὅμηρο... (ξεσκεπάζετε τότε τὸ ταψὶ καὶ παίρνετε ἀπὸ μέσα ἕνα μπούτι τοῦ ἀρνιοῦ καὶ τὸ ἐπιδεικνύετε στοὺς φίλους σας)....Ὁρᾶστε, φίλοι μου Ὅ-μηρος!

Πούρης Κελεπούρης

ΜΑΘΗΜΑ 53ον

Κατατάζεσθε ἀμέσως χωροφύλαξ καὶ [illegible] καλῶς μὲ τοὺς [illegible] φύλακων καὶ σᾶς φωνάζει. «Ἀναιδέστατοι. τί κάνετε ἐκεῖ πέρα, καὶ τοῦ ἀπαντᾶτε: Ἀ τίποτα. ἐγκαινιάζομεν ἕνα σύστημα χορο-φυλακῆς!!!

Ὁ Διευθυντὴς πληγώνεται ἀπὸ τὸ ἀνέλπιστον καλαμπούριον καὶ μένει ἄπνους.

ΜΑΘΗΜΑ 54ον

Προσποιεῖσθε ἐπ' ἀρκετὸν καιρὸν τὸν κωφάλαλον καὶ κατορθώνετε νὰ συνεννοῆσθε μετὰ τῶν φίλων σας γραπτῶς καὶ διὰ χειρονομιῶν. Κάποια μέρα συναντᾶτε εἰς τὸν δρόμον ἕναν φίλον σας, ὁ ὁποῖος θὰ σᾶς ἀπευθύνῃ τὴν ἐρώτησιν: Τί κάνεις; Τότε ἐσεῖς ἐπειδὴ δὲν ἔχετε μολύβι καὶ χαρτὶ νὰ τοῦ ἀπαντήσετε, τὸν πιάνετε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ γυρίζετε ἀπὸ γραφεῖο σὲ γραφεῖο, κατάστημα σὲ κατάστημα, ἐν τέλει κάτου ἀνακαλύπτετε ἕναν χάρτην τῆς Ἑλλάδος, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου ὁδηγεῖτε τὸν φίλον σας καὶ τοῦ δείχνετε εἰς τὸν νοῦν Μεσσηνίας τὴν πόλιν Καλά—μαι. Καὶ τὴν τρῶτε κατακέφαλα.

ΜΑΘΗΜΑ 55ον

Ἂς ὑποθέσωμεν, ὅτι εἶσθε υἱὸς ἑνὸς πλουσίου, ὁ ὁποῖος φροντίζει μὲ μεγάλον ζῆλον διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ σωματικήν σας ἀνάπτυξιν. Σεῖς ὅμως ἀπὸ τὰ παιδικά σας χρόνια ἔχετε τάσεις πρὸς τὴν ἀληθείαν ὁ πατέρας προσπαθεῖ νὰ σᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν σπουδάζοντάς σας σὲ διαφόρους σχολὰς σεῖς ὅμως τὶς ἐγκαταλείπετε ὅλες καὶ ἐξακολουθεῖτε τὴν πορείαν σας. Ὁ πατέρας σας ἐξωργισμένος τότε διὰ τὸν βίον σας θὰ σᾶς διατάξῃ νὰ παραλάβετε ἕνα ἀντικείμενον χρήσιμον διὰ τὸν ἑαυτόν σας καὶ νὰ ἐγκαταλείψετε τὴν οἰκίαν του.

Τότε σεῖς χωρὶς νὰ χάσετε οὔτε λεπτὸν κατευθύνεσθε πρὸς τὸ ταμεῖον καὶ ἀφαιρεῖτε ὅλα τὰ χρήματα τοῦ πατρός σας. Αὐτὸς θὰ σᾶς πῇ τί κάνεις ἐκεῖ, παληόπαιδο! Καὶ τοῦ ἀπαντᾶτε: —Παρὰ-λαμβάνω, τὸ μόνον χρήσιμον ἀντικείμενον διὰ τὸν βίον μου.

Καὶ ἐὰν κατορθώσετε νὰ φύγετε ζωντανός, ἔστω καὶ ἡμιθανής, σπεύδετε νὰ τὰ καταθέσετε εἰς τὴν Τράπεζαν Κοσμαδοπούλου, ὅπου ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ τὰ πάρετε εἰς τὴν Δευτέραν Παρουσίαν.

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΚΑΛΗ ΑΝΤΑΜΩΣΗ, ΟΝΕΙΡΕ!

Ἡ πρώτη φωτογραφία ποὺ μᾶς ἐστειλε ἀπὸ τὴν Ἀγγλία ὁ μεγάλος μας ποιητὴς Ὄνειρος Κελεπούθης, μέλος τῆς Βασιλικῆς Ποιητικῆς Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου. Ὁ ποιητὴς Ὄνειρος Κελεπούρης ἀνταλλάσσει θερμὴ χειραψία μὲ τὸν Ἄγγλο πρωθυπουργὸ κ. Ράμσαιη Μακδόναλδ. «Εἶμαι κάργα φτυχιζμένος, εἶπε ὁ Ὄνειρος Κελεπούρης, ρωμέϊκο, στὸν Ἐγγλέζο πρωθυπουργο, ποὺ ἐχπλερώνω παλιὸ ὀνείρατο τῆς ζήσης μου νὰ πισκεφτῶ τὰ πανόριο νησί σας!» Καὶ πρόστεσε: «Ἄμποτες οἱ Ἐγγλέζοι νἄντουσαν σκλάβοι καὶ νὰ κάνανε πανάσασι γιὰ νὰ πεθάνω στὸ Μεσολόγγι τῆς Ἰγγλετέρας κι' ἔτσι νὰ πατσίσουμε τὸ χρέος πὄχει ἡ Ἑλλάδα γιὰ τὸ λόρδο Βύρωνα....»

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Στὴν «Ἑστία»

τὸν νὰ σταθῆ. Ἀλλὰ ἐκ[illegible]
αὐτόχρημα γελοῖον εἶνε ὅτι ὁ μ[illegible]
στοο-Ἀχμάχης ἐπανερχόμενος [illegible]
κάθε δευτέραν ἡμέραν εἰς τὴν πολε[illegible]
[illegible]του κατὰ τῆς «Παπαρούνας» β[illegible]
[illegible]νει ὅτι «μόνον ἀπροειδοποίητ[illegible]
[illegible]αὶ ὁδηγοῦν εἰς τὸ «Περροκὲ» τ[illegible]

ΑΝΤΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Ἰούνιος! Παιὰ κλεῖσαν τὰ σχολειὰ
καὶ φύγαν οἱ δασκάλοι μας—τί κρίμα!
Καὶ τώρα τεμπελιά, δουλειὰ σταλιὰ
ἢ μᾶλλον μόνη μας δουλειὰ ἡ λίμα.

Ἄχ, τοῦ θρανίου ἡ ζωὴ ἡ χρυσῆ!
Μὲ νοσταλγία γι' αὐτὴ ποιὸς δὲ μιλάει;
Τὸ μάθημα μαθαίναμε φαρσί
κι' [illegible]μας καθισμένοι πλάϊ πλάϊ.

Ἀπ' τὰ παιχνίδια πιὸ καλὸ 'ναι τὸ «ζου-
(μι»...
Μπροστά του τ' ἄλλα δὲν ἀξίζουν φράγκο!
Καθέμαστε ὅλοι κι' ὅλες στὴ γραμμὴ
καὶ σπρώχναμε ν' ἀδειάσουμε τὸν παγκο.

Μιὰν ὄμορφη ποὺ εἴχαμε αὐλὴ
κι' ἦταν καλὸ ἐπιστάτη, ἀλλὰ τσιγκούνη!
—Τὸν γέρο-Βάγγο τὸν μουστακαλῆ,
ποὺ ἀδιάκοπα κρατοῦσε τὸ κουδοῦνι.

Κάθε γωνιά της κι' ἕνα μυστικό....
Σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς πίσω ἀπ' τὸ κυπαρίσσι
κάποτε ἐσὺ κι' ἐγὼ κάναμε—ὤ, τίποτα
(κακό!
κι ὁ Βάγγος τὸ κρατοῦσε....νὰ κτυπήσῃ!

Κι' ὁ δάσκαλος γιὰ μᾶς ἦταν καλός.
μὰ τὸ βαθμὸ σ' ἀνέβασε, Μπεμπέκα.
Κι' ἐνῷ μοῦδαλε μόνον λίαν καλῶς,
σ' ἐσένα ἔβαλε ἄριστα, ἤγουν δέκα!

Μὰ Μπέμπη, μὴν ξεχνᾷς στὸ κάτου-κάτου,
κι' ἂν ἀγαποῦσε καὶ τοὺς δυό μας ἰσὰν
(παιδιά του
ἀφοῦ τὸ εἶχα....δίπορτο ἐγώ,
πιὸ κερδισμένη θἄθελα νὰ βγῶ!

ΜΠΕΜΠΗΣ καὶ ΜΠΕΜΠΕΚΑ

(ἐν συνεργασίᾳ)
(συμμαθηταὶ καὶ γειτόνοι)

ΑΠΟΚΕΝΩΜΕΝΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

ΚΥΒΕΡΝΑ, ΑΓΓΛΙΑ, ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ!...

Ἀστόχαστα, ἀναπάντεχα βγάζω τὸ πασ-
(σαπόρτι
καὶ παίρνω τὸ τραμπάκουλο καὶ πέφτω
(μές στὸ πέλαο
καὶ σκίζω τὴ Μεσόγεια—πῶς ἔλαχε νὰ
(μῶρτη!
καὶ πάω τὸ γιαλὸ-γιαλὸ ὅμοιος μὲ τὸ
(Μενέλαο!

Ἀγγλία! Πῶς σ' αἰστάνουμαι στὰ φυλ-
(λοκάρδια μέσα,
τ' ἅη Γιωργιοῦ τὸ λάβαρο, ἀνάβαρο τ'
(ἀσκόνω
καὶ νοιώθω μὲς στὰ σπλάχνα μου μιὰν
(ἀμολόητη μπέσα,
θυμόνω καὶ κορδώνουμαι καὶ κάνω τὸ
(Γασκῶνο.

Κι' ὅμως, σὰν ἀσυναίστητα ζητάω τὴ
(λαγαράδα
τῶ νοημάτω, ξεψυχῶ ὁ δόλιος καὶ ψο-
(φάω
γιατί, ὄντας ἀξαίνουνε τοῦ ἀλκοὸλ τὰ
(γράδα
δὲν ἔχω μήτε ὄβολο, μήτε λεφτὸ νὰ
(φάω!

Ἀγγλία! Ὦ πανόμορφη, πανόμορφη,
(πανούρια
σὺ κυβερνᾶς τὰ κύματα, τὴ ἀρμυράδαν
(οὐλη
μ' ὅλα σου τὰ θωρακωτὰ κι' ὅλα σου τὰ
(βαπόρια,
γιὰ σένανε δουλεύουνε καὶ λεύτεροι καὶ
(δοῦλοι.

ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

Ὁ δαφνοστεφανωμένος Ρωμὸς ποιητὴς ποὺ ἀναχώρησε κατεσπευσμένα γιὰ τὴν Ἰγγιλτέρα, γιατὶ ἔδωσε βάση σὲ πρόσκληση τοῦ Ἐγγλέζου πρωθυπουργοῦ κ. Ῥάμσαιη Μακδόναλδ, ποὺ τοὔγραψε: Ἄειντε, κατακαϋμένε Ὄνειρε, σήκω κ' ἔλα στὴν Ἰγγιλτέρα, στὸ νησὶ τὸ τρανὸ ποὺ ξέρει νὰ χτιμάῃ τοὺς δοξασμένους τεχνίτες τοῦ λόγου καὶ τοὺς ἀργάτες τῆς ποίησης. Ἔλα καὶ θὰ τὴν περάσουμε κοτσάνι. Οἱ Ἐγγλέζοι ποὺ σκαμπάζουν ἀπὸ ποίηση, δὲ μπρόκειται νὰ ποφέρουνε ἀπὸ τὴ διαιά σου, μιὰ καὶ δὲ γκζέρουνε τὴ γλῶσσα σου. Τυχεροὶ ἀθρώποι! Σάματις ὅμως σὲ νώθουνε κ' οἱ Ρωμιοὶ ποὺ ποθέτεται πὼς τοὺς κουβεντιάζεις τὴ γλῶσσα τους;....» Αὐτὰ [illegible]

ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ παλαιὸς παντοπώλης κ. Ποῦλος Πουλόπουλος ὁπαγορεύει τὸ σημερινὸ σπαραχτικὸ πεζοτράγουδο στὴ δακτυλογράφο του δεσποινίδα Φαντασία Ὑψιπετίδου.

ΚΑΒΑΦΙΚΟ

ΚΑΤΑΛΙΠΕΙΝ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΛΕΛΑΤΟΜΗΜΕΝΟΝ

Ἔμεινεν εἰς τὸν τάφον τρεῖς ἡμέρας
ἀλλὰ ἐδαρέθηκε. Κ' εἶπε καθ' ἑαυτόν:
—Ἴσως δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ἀνιστά-
(μην...
Βουλήσεις θεία: φύσεως νόμοις προσταγή!
Καὶ στοῦ πρωϊοῦ τὴν αὔραν, ὡς ὠχριῶν
(οἱ ἀστερες
κατέλιπεν ὁ Θεάνθρωπος τὴ γῆ
κ' εἶτα, τοῖς μαθηταῖς ἐπιφοιτῶν
Ἔδειξε τὴν πλευράν αὐτοῦ καὶ τὴν πα-
(λάμην.

Τινὲς ἐν τούτοις, ὀφλισκάνοντες, ἡγοῦν-
(ται
ὅτι τὸ Μέγα Γεγονὸς ἔλαβε χώραν
τὸ μεσημέρι. Πράγμα ἀναληθὲς
(ἀπὸ τὸν ὄχλον ἀκοῦς ὅτι κι' ἂν θές)
Ἐπίσημα τῆς ἐποχῆς τὰ φύλλα διηγοῦν-
(ται
λεπτομερῶς ἐκεῖνο τὸ συμβὰν (τῆς ἀνα-
(στάσεως)
μὴ παραλείποντα ποσῶς τὴν ὥραν
(ὥραν πρωϊοῦ) καθ' ἣν ἠνοίγησαν οἱ τά-
(φοι

Πικραμένος ποιητής, πικραμένος γιατὶ παραγνωρίστηκε στὴν πατρίδα του ὅσο κανένας, πῆρε τὸ πρῶτο βαπόρι ποὺ βρῆκε μπρός του καὶ τοὔδωσε γιὰ τὴν Ἰγγιλτέρα. Ἔτσι ἡ Ἑλλάδα τονὲ χάνει πρόσωρα, ἂς τὸ ὀρπίσουμε. «Ὄνειρος ἦταν καὶ πάει...»

ΟΥΡΕΣ

(Κατεδικάσθη χθὲς εἰς 20ήμερον φυλάκισιν κλπ. ὁ ἀρτοποιὸς Β. Ἀρβανιτόπουλος, διότι ἐντὸς τεμαχίου ἄρτου ἀνευρέθη ἡ οὐρὰ ἑνὸς ποντικοῦ).

Στὸ σημερνὸ τῆς κρίσης τὸν καιρὸ
τοῦ καθενὸς ἀνθρώπου εἶνε χαρά του,
ἀντὶ νὰ μένῃ ἔξω ἀπ' τὸν χορό,
κι' αὐτὸς νὰ χώνῃ κάπου τὴν οὐρά του.

Νὰ ζοῦμε τίμια θἄταν πιὸ καλά,
μὰ κι' ἂν τὸ κατωρθώναμε μιὰ μέρα,
θὰ βάζαμε μονάχα ἕνα μπελᾶ
καὶ δίχως νὰ τὰ βγάζουμε ἔτσι πέρα.

Τοῦ «κλέψε—γέλασε» ἡ πολιτική,
ὡς φαίνεται, εἶνε πιὸ προσοδοφόρα
κι' ὅ,τι κι' ἂν εἶνε: ἀνάποδη, κακή
μ' αὐτὴ μονάχα μπρὸς θὰ πάῃ ἡ χώρα.

Τί θὰ μᾶς κάνῃ ὁ «ἠθικὸς ρυθμὸς»;
εἰς τὴν ὁδὸ θενὰ μᾶς βάλῃ τὴν εὐθεῖα
τέτοιες ἰδέες εἰν' ἀναχρονισμὸς
καὶ μία τέτοια πρόοδος ἠλιθία.

Θὰ πάῃ μάταια μιὰ πολιτική,
ἐνάντια στὶς ἰδέες μας, τοῦ κράτους.
Ἀφοῦ ξυπνήσανε κι' οἱ ποντικοὶ
καὶ χώνουνε κι' ἐκεῖνοι τὴν οὐρά τους.

Μόνο ποὺ αὐτοὶ διαλέξαν τὸ φωμί!
Μὰ μ' ὅλο τους τὸ δίκηο οἱ καϋμένοι:
Σταφίδες τὸ γεμίζαμε γραμμὴ —
μόνο ἡ οὐρά τους ἔμενε νὰ μπαίνῃ!

ΝΟΕΛ ΣΑΓΗΡ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

—Αἱ λουτροπόλεις μιλοῦν;
—Καὶ παραμιλοῦν μάλιστα...
—Καὶ τί λένε;
—Ἡ μία...Εἰπά τι...
—Ἡ ἄλλη....Ἐ.... διψῶ! ...
—ἡ ἄλλη.... Ἐκεῖ..... λύνει....
Ἄλλως τε, καὶ δρεναν νομίζω πὼς τὸ
(γράφει.

Ἄχτος Ἀρούρης

Ἀκραιφνὴς θαυμαστὴς κι' ὁμότεχνος τοῦ Καβάφη.

ΑΠ' ΤΟΥΣ ΚΑΥΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΤΗΣ ΓΕΨΗΣ Τ' ΟΡΓΙΟ

Μονάχος ὄντας κι' ἔρημος σὰν τάγιονό-
(ρους ἀσκητὴς
χλαμύδα μαύρη φόρεσα
περπάτησα ὅσο μπόρεσα
κι' ἔπεσα μὲς τὴν ἀγκαλιὰ τῆς λίμνης
(βουτηχτὴς
καὶ τῶν παθῶ σου δρόσισα τὴ λαύρα
(ποὺ ζεμάταγε
τὴν πεῖνα τὴ βερέμισσα
μὲ ψάρια τοῦ γλυκόνερου σαδιστικὰ τὴν
(κόρεσα
καὶ τὴν κοιλιά μου γέμισα
ποὺ ὄντας ἄδεια τὸ χαβᾶ τοῦ Καραΐσκου
(κράταγε.

Κι' ἀπὲ σὰν ἑκατάκατσε μὲς στὴν κοι-
(λιά μου τὸ φαγί
μὲς τὴν κοιλιὰ ποὺ φούσκωνε κ' εἴταν
(φόβος νὰ ραγῆ
ἐδῶ καὶ κεῖ τὴ ζούλησα
καὶ τὸ φαγί μου χώνεψα
κι' ὡς μέτυφτε ἡ συνείδησι γιὰ τοὺς ἰ-
(χτυοὺς ποὺ φόνεψα
δυὸ ψέμματα τῆς πούλησα
τὰ μπάλωσα καὶ σύχασα.
Κι' Ἰασωνίδης γέννηκα καὶ ξαναρχῆς
(ἐγεύτηκα
μπαμπέσικα καὶ κλέφτικα
τὸ ψώρια ποὺ γουστάριζα—
—Ἀλήθεια τ' εἶχα τ' ἤχασα;
Βουβάθηκαν τῶν ἄντερων οἱ θόρυβοι κι'
(οἱ βόμβοι
καὶ τὴ θεὰ τὴ Δήμητρα μ' εὐγνωμοσύνη
(σκέφτηκα
καὶ πρόσφερα μιὰ πλέριαν ἑκατόμβη.

ΑΧΤΟΣ ΑΡΟΥΡΗΣ

Πρύτανις τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ γνωστὸς παλιάνθρωπος ἀντάμ, παπαντάμ!

ΣΠΑΡΑΧΤΙΧΑ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΟΙ ΦΡΑΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΜΑΡΑ....

Τὸ χρῶμα τῶ χειλιῶ σου τ' ἄλικο,
κούμαρα καὶ φράουλες καὶ κεράσα μοῦ
θυμᾶ—καὶ σοῦ τὸ λέω ἔτσι ὠμά....

Γαρδένιες τώρα κόβω σου καὶ τὸ κορμὶ στολίζω σου τὸ ἄσπρο καὶ πανώριο, ὁποὺ μπουκιά 'νε καὶ συχώριο!...

Ὦ τάλαινα, ὦ φάλαινα, ὦ μπακάλαινα, ὄντας τὰ κορδελάκια τἄλενα κι' ἀπόκοσμα χτυπῶντας τὸ μετερίζι τοῦ πόθου σου τὸ γκρέμισα κι' ἀπὲ μὲ καρβουνόσκονη τὸ γέμισα κ' ἠρέμησα στοῦ ὀνείρου σου τὸ βῦθος, ἐνῷ σ' ἀπάντιχε στ' ἀπάνεμο τὸ πλῆθος, ἀπρόσκοφτα καὶ λάγνα....

Μὰ τί 'παθα ὁ κακόρικος ποὺ μ' ἤβρε τὸ ἀπερίμεντο κακὸ καὶ πεζοτράγουδα μὲ καταδίκασε νὰ σάχνω, ἀποῦβγε ἀπὸ τοῦ εἶναι μου τὸ σπλάχνο καὶ μ' ἔκασε βαθειὰ ὡς τὸ μελοῦδι, φτεροκοπῶντας αγγελοῦδι....

Μὰ ἔλα στὰ σύγκαλά σου, ὦ τῶν ὀνείρων μου κοράσι. Κράση γερὴ σὰν τὴ δικά μου σαγμένη 'νε νὰ δέχεται λεγὶς-λογὶς καταδρομὲς καὶ δανεισταδω κυνηγήματα κι' ἀνίδεη νὰ παραδέρῃ στοῦ πέλαου τὰ φρύγανα καὶ μὲς στὰ λαδορίγανα—ὠϊμένα.

Κι' ἄνε θαρρεῖς πὼς δίχως σένα δὲ θὰ μπόρεγα νὰ ζήσω, φοικαριάρα μου, τρομάρα μου, δίκιο μπορεῖ νὰ ἔχῃς. Κι' ἀπὸ τῶ σωθκῶ τὰ βάθια, τρικυμισμένος ἀπ' τὰ πάθια, λυώνοντας ἀπ' τοῦ πόθου τὴν ἀντάρα, ξεπνοϊσμένος σέρνομαι στὰ πόδια σου ὁμπρὸς καὶ τὸ πικρό μου τὸ παράπονο ξεσπάω:

Μωρ', τί μᾶς λές!

ΠΟΥΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Λογοτέχνης, πρώην μπακάλης.
Τίποτ' ἄλλο.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

Ἡ ἀπὸ μηχανῆς θεὰ τῶν ἑλληνικῶν καὶ τῶν ξένων ἐφημερίδων, ποὺ σὲ κάθε περίσταση, ὅταν χρειάζεται φωτογραφία ἡρωΐδος ἑνὸς συζυγικοῦ ἢ ἐρωτικοῦ δράματος, βρίσκεται πρόθυμη νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ συντάχτη τῆς ὕλης, χάρη στὶς ἄπειρες φωτογραφίες της σὲ διάφορες μορφές, ἐκφράσεις, στάσεις καὶ ρόλους.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ

Πάρε μαχαῖρι κόψε με κ' ἀντάμα μὲ
(τὴ δοῦλα μου, Φοῦλα μου
δέσε με μέσα σὲ σακκιὰ
νὰ βουβαθῆ μιὰ καὶ καλὴ τὸ στόμα ποὺ
(σὲ μάλλωνε, μ' ἄλλονε
ἅμα σὲ κύτταζε, κακιά,

Πολλὲς φορὲς σοῦ μίλησα, σοῦ λάλησα,
(σοῦ τἄψαλλα, κάψαλα
νὰ μὴν πηδᾷς τόσα πολλὰ
γιατὶ καθεὶς ποὺ σ' ἔκανε, κοπέλλα μου,
(μαιτρέσσα του μέσα του
σὲ κοροϊδεύει καὶ γελᾷ.

Μὰ σὺ τρελλὴ δὲ μ' ἄκουσες μόν' ἔγινες
(ἀνήθικη, πίθηκοι
δὲν ἔχουν τόση προστυχιὰ
πολλὰ καρφιὰ ξεσκούριασες ξεγάνωτα
(κι' ἀμπρούτζωτα, μούτζωτα
κοκόττα μοῦγινες, φτωχειά.

Πάρε φωτιὰ καὶ κάψε με καὶ δέσε με
(σὲ δέματα μ' αἷματα,
καὶ ρίχτα μές στὸν Ἰλισσὸ
νὰ μὴ σᾶς βλέπω γύναια νὰ μοῦ φορᾶτε
(κέρατα.... τέρατα
ἅμα σᾶς σκέφτομαι λυσσῶ.

ΑΧΤΟΣ ΑΡΟΥΡΗΣ

Ἀξάδερφος τοῦ Ἐφταλιώτη, τοῦ Ποσχάρη, τοῦ Πάλλη καὶ τοῦ Πέτρου Βλαστοῦ.

ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΙΗΣΗ

ΠΑΛΑΜΗΔΕΣ

Ἐφέτος ἄγρια μ' ἔδειρεν ἡ βαρυχειμω-
(νιὰ
γιατ' ἤμουνα χωρὶς παλτό, γυναῖκα καὶ
(μαγκάλι.
Ἀλλοίμονό μου, μ' ἔφαγες μπαμπέσικη
(χρονιὰ
σὰν τὸ γνωστὸ μπακάλη (*)

Μὰ χτὲς καθὼς μὲ θάρρεψε τοῦ θεριστὴ
(τὸ γέλιο
καὶ τράβηξα πρὸς τὸ χλωρὸ—σὰ γαϊδα-
(ρος—γρασιδ.
τὸν καζαμία παίρνοντας ὁ μάπας γιὰ
(βαγγέλιο
μιὰ μπόρα μ' ἔκανε μουσκίδι.

ΑΧΤΟΣ ΑΡΟΥΡΗΣ

(*) Ἐδῶ ὁ ποιητὴς ὑπονοεῖ πιθανῶς τὸν γνωστόν, τέως παντοπώλην, κ. Ποῦλον Πουλόπουλον.

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗ

Σάββατον, 1 Ἰουλίου. Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἑορτάζει ὁ ἑλληνικὸς λαός.

Κυριακή, 2 Ἰουλίου. Κατάθεσις Ζώνης τῆς Θεοτόκου. Ἑορτάζει ὁ κ. Προμπονᾶς καὶ ἡ Ἐλευθέρα ζώνη τοῦ Πειραιῶς.

Δευτέρα ἢ κοινῶς Τσαγκαροδευτέρα. Ἑορτάζουν οἱ τσαγκαράδες.

Τετάρτη, 5 Ἰουλίου. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ. Ἑορτάζουν οἱ καλόγηροι τοῦ Ἄθω καὶ ἐξ ἀλληλεγγύης οἱ...ἀδελφὲς τοῦ Ἐλέους.

Πέμπτη, 6 Ἰουλίου. Φιλήμονος ἀποστόλου. Ἑορτάζουν τὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

Ἔ, αὐτὴ τὴ φορὰ σᾶς ἐγελάσαμε ! Δὲν εἶνε ἡ Γκρέττα Γκάρμπο!

Η ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΑΦΑΙΜΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ. — ΤΑ ΠΡΟΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ».—ΠΟΙΑ ΑΛΟΓΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΚΑΙ ΠΟΙΑ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ. — ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΑ ΧΑΝΕΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΑΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ. — ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΑ ΣΑΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ. — ΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ».

Κατόπιν τῶν κολοσσιαίων ἐπιτυχιῶν τὰς ὁποίας ἔχουν κάθε ἑβδομάδα τὰ προγνωστικὰ τῆς «Παπαρούνας» καὶ διὰ τὰ ὁποῖα κατὰ χιλιάδας καταφθάνουν καθημερινῶς τὰ τηλεγραφήματα καὶ γράμματα ἡ «Παπαροῦνα» ἀπέσπασε παρὰ τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ πέντε ὑπαλλήλους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχυτέρας ταξινομήσεως τῆς ἀλληλογραφίας της.

Ἐπίσης ἡ διεύθυνσις τῆς «Παπαρούνας» διὰ τῶν ἱπποδρομιακῶν της συνεργατῶν ἐφρόντισε καὶ ἐφεῦρε νέα συστήματα πρὸς χρῆσιν τῶν στοιχηματιζόντων καὶ διὰ τῶν ὁποίων

[illegible]

ἀφ' ἑνὸς μὲν δύνασθε νὰ χάσετε χωρὶς νὰ σᾶς κάμνῃ τοῦτο αἴσθησιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ σᾶς φαίνεται πάντοτε ὅτι κερδίζετε ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ταλληράκι τῆς ἐπιστροφῆς.

Καὶ ἐξηγούμεθα : Γεμίζετε τὸ Σάββατον ἢ τὴν Κυριακὴν τὴν τσέπη σας μὲ χρήματα κατεβαίνετε στὸν ἱππόδρομον καὶ τὰ χάνετε, ὡς συνήθως. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ λυπηθῆτε σκέπτεσθε ἀμέσως: Πολὺ καλλίτερα ποὺ τὰ ἔχασα γιὰ τὴ φουκαριάρα τὴν Ἑταιρεία. Φτωχὴ εἶνε μποροῦσε νὰ πέσῃ καὶ ἔξω γιατί νὰ μὴν ἐνισχύετε; Αὐτὰ τὰ σκέπτεσθε καθ' ὃν χρόνον ἀνέρχεσθε πρὸς τὰς Ἀθήνας πεζῇ, συγχρόνως ὅμως τίποτε εὐκολώτερον νὰ νομίζετε ὅτι εἶσθε ἑκατομμυριοῦχος ποὺ τοῦ ἐχάλασε τὸ αὐτοκίνητον εἰς ἔρημον δρόμον ἢ ὅτι ἔχετε κερδίσει ὅλον τὸν ἱππόδρομον. Ἔτσι τὰ χάνετε χωρὶς νὰ σᾶς φαίνεται. Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ ὀλίγη καλὴ διάθεσις πρὸς τοῦτο. Ἔτσι ἐπίσης σᾶς φαίνεται πάντοτε ὅτι εἶσθε κερδισμένος.

— Ἀρνητικὰ τὰ σίελα τοῦ Γκράν-Πρὶ

Ἐξετασθέντα τὰ σίελα τῶν τριῶν νικητῶν τοῦ Γκράν - Πρὶ εὑρέθησαν φυσιολογικὰ καὶ συνήθη. Μᾶς ἐδηλώθη ὅμως ὅτι καθ' ἃ ἐμφαίνεται τὰ σίελα ταῦτα ἀνήκουν ἀναμφισβητήτως σὲ σαλιάρηδες ἵππους.

— Ἵπποι εἰς τὴν Γ' κλάσιν

Οἱ ἵπποι Βορρηᾶς, Γκρέῦ Κλάουν καὶ Ντάζερ Πρὶνς μετεφέρθησαν εἰς τὴν γ' κλάσιν ἀραβικῶν γιὰ νὰ γίνεται παιγνίδι.

— Ἀφιξις νέων Ἀραβικῶν ἵππων

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀφίχθησαν διὰ λογαριασμὸν διαφόρων ἰδιοκτητῶν ἐκ Συρίας οἱ κάτωθι ἀγγλικοὶ καὶ ἀγγλοαραβικοί: Ραντλάου ὑπερῆλιξ 3 ἐτῶν, Κρατάου ἑκτομίας 21 ἐτῶν δι' ἀναπαραγωγὴν καὶ Θάνκγιου κατάλληλος διὰ κάρρο. Οἱ νεοαφιχθέντες ζητοῦν ἰδιοκτήτας διὰ νὰ τοὺς θρέψουν, πρόκειται δὲ νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ εἰς τὸν ἱππόδρομον.

— Ἡ ἀφετηρία τῶν 1400 μέτρων

Ὅπως ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἡ ἀφετηρία τῶν 1400 μέτρων εἶνε πολὺ μακρὰν τοῦ τέρματος, αὐτὴ δὲ εἶνε ἡ αἰτία τῆς δυστροπίας ὡρισμένων ἵππων σίτινες ἀπὸ τεμπελλιὰ καὶ ὄχι ἀπὸ τίποτα ἄλλο δὲν ξεκινοῦν. Ἐπὶ αὐτοῦ [illegible] οἰβῶς ὑψοῦμεν ἄλλην μίαν φορὰ [illegible] ἡν φωνήν μας ὑπὲρ καταργήσεως τῆς ἀφετηρίας ταύτης καὶ ὅλων τῶν ἄλλων αἱ δὲ ἱπποδρομίαι, ἃς γίνονται διὰ τὸ ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον ἐπὶ ἀποστάσεως 20 μέτρων.

ΤΑ ΠΡΟΤΕΛΕΥΤΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

— Σάββατον

Εἰς τὴν πρώτην ἱπποδρομίαν ὁ Ὄλυμπος κατὰ πρῶτον λόγον καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Κάδμος θὰ ἐπιπλεύσουν.

Εἰς τὴν δευτέραν ὁ Ἰμπρουὶς Κάϊς πρέπει νὰ κερδίσῃ καὶ πάλιν ἐκτὸς καὶ τὸν πάρ' ὁ Διάβολος.

Εἰς τὴν τρίτην ὁ Κένταυρος δὲν θὰ συμμετάσχῃ, ἐκ τῶν λοιπῶν αἱ Δάφνη καὶ Ἀστάρτη θὰ εἶνε πολὺ πλησίον. Ἡ δευτέρα ἴσως νὰ δευτερώσῃ στὰ πρωτεῖα.

Εἰς τὴν τετάρτην ἱπποδρομίαν ἡ Ἀίρουν ἀδύνατον νὰ χάσῃ.

Εἰς τὴν πέμπτην ὁ Κκαζὰλ ἐλ Πὰρκ δὲν πρέπει νὰ χάσῃ, ἐκτὸς καὶ δὲν κρατηθῇ ὁ Οὐαντάχ.

Εἰς τὴν ἕκτην ἡ Βρισηΐς ἂν ἱππευθῇ ἀπὸ τὸν Γιῶργκαν ἔχει πολὺ καλὴν τύχην ἐκτὸς καὶ εἶνε στὰ κέφια της Γκραντέτσα.

— Κυριακὴ

Εἰς τὴν πρώτην ἂν συμμετάσχῃ ὁ Ντέζερ Πρὶνς θὰ νικήσῃ διότι ἡ φόρμα του εἶνε πολὺ καλή, ἄλλως νὰ προτιμήσετε τὴν Ἄστρα.

Εἰς τὴν δευτέραν προβλέπομεν μίαν πάλην μεταξὺ Τίμους καὶ Καρμίνας. Προτιμοῦμεν κατά τι τὸν πρῶτον.

Εἰς τὴν τρίτην μήπως ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ Ὄμπασι; ἢ μήπως ὁ Χαμπάϊμπ ἦλθε φορμάτος ἀπ' τὴν Αἴγυπτον; Ἡ γνώμη μας εἶνε ὅτι ὁ Φερραῖος μπορεῖ νὰ τοὺς κτυπήσῃ ὅλους αὐτούς.

Εἰς τὴν τετάρτην θὰ νικήσῃ ἡ Μπάϊ Μπάϊ.

Εἰς τὴν πέμπτην ἡ Γκρὶ—Γκρί.

Εἰς τὴν ἕκτην ἡ Ἀνέττα κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἡ Νιόβη πρέπει νὰ διεκδικήσουν τὴν νίκην ἐκ τῶν λοιπῶν ἡ Βιγκασταλὼ μόνον ἂν ἱππευθῇ ἀπὸ τὸν Γιῶργκα μπορεῖ νὰ κάνῃ τὸ θαῦμα της.

Τέλος εἰς τὴν ἑβδόμην ἱπποδρομίαν γιὰ νὰ μὴ φύγετε ἀπέναντι νὰ παίξετε πολλὰ τὸν Φάκτουμ καὶ λίγα τὸν Μάλεκ ἐλ Χάουα.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΧΑΙΝΕΤΕ!

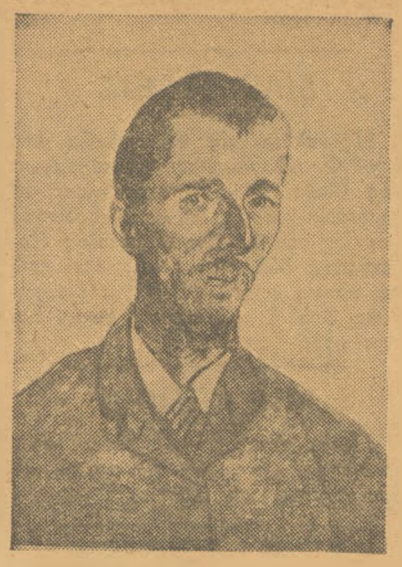

Ἤμουν ἀδύνατος, ἀλλὰ ἤμουν καλά. Ἔκαμα ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ποιοτήτων τὰς διαίτας. Ἀλλ' εἰς μάτην. Τέλος ἐδοκίμασα τὰ κατατόπια Σφίνκ. Τί νὰ σᾶς πῶ ! Οἱ ζαλάδες μοῦ ἐπανῆλθαν, πάσχω διαρκῶς ἀπὸ σκοτοδίνην καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ εὕρω τὴν ἡσυχίαν μου! Θὰ ἐρωτήσετε : Διατί δὲν τὰ κόβω; Ἁπλούστατα ! Διότι τὰ ἐσυνείθισα καὶ μοῦ ἀρέσουν. Καταλάβατε;

Ὁ εὐγνωμονῶν
ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΑΙΟΣ

ΜΟΡΤΗΣ ΨΩΝΙΖΩΝ

Βάλε, βρέ, μιὰ ὀκᾶ φακὴ
καὶ μιὰ μακαρονάκια
στὸ βλάμη ποὺ ταν φυλακὴ
τριόμισι χρονάκια.
Βάλε κι' ἀπ' τὸ Ἀϊβαλιώτικο
σαποῦνι καὶ λαδάκι
καὶ ντούζικο ἀπ' τὸ Χιώτικο
νὰ σβύσω τὸ μεράκι...
Τράβα καὶ πίσω ἀπ' τὰ κουτιὰ
τὸ πειὸ χοντρὸ λουκάνικο
κι' ἂν θέλῃς ρίξε μιὰ ματιὰ
κι' ἐδῶ στὸ μαυρομάνικο.
Κι' ἑτοίμασε τὴ ζυγαριὰ
καὶ μὴ μοῦ βάζῃς ξύκι,
γιατί μὲ μιὰ μου μαχαιριὰ
σὲ κόβω σὰν κατσίκι!

Π. Κ.

ΚΟΥΤΙ ΜΑΡΕΣ ΔΙΑ-ΛΟΓΩΝ

—Πῶς θὰ ποῦμε μονολεκτικῶς τὴ φράσι «Βοὺρ στὸν πατσᾶ;»
—Πατσαβούρ.

* * *

—Πῶς λέγεται μιὰ γυναῖκα ὅταν παντρευθῇ ἀλληλοδιαδόχως ἓξ ἄνδρες;
—Ἑξαντρίκ.

* * *

—Πῶς ὀνομάζεται ἡ χωρίστρα τῶν ἀνδρικῶν μαλλιῶν;
—Ἀνδροχωρίστρα.

* * *

—Ξέρεις οἱ πόλισμαν καὶ στὸ μπάνιο ἀκόμη δὲν ἀποχωρίζονται ἀπὸ τὸ κλόμπ τους, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι στὴ θάλασσα δὲν λέγεται κλόμπ.
—Ἀλλὰ πῶς;
—Ἐπειδὴ τὸ κρύβουν μέσα στὸ μαγιὸ τὸ λένε μαγιόξυλο.

* * *

—Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, τέλος πάντων, δὲν ἔχει καθόλου γοῦρι.
—Πράγματι εἶνε πολὺ ἄγουρος.

* * *

—Πῶς ὀνομάζουμε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄγευ χειρῶν;
—Ἄχυρον.

* * *

—Πῶς ὀνομάζονται γαλλιστὶ οἱ σοφοί;
—Σωφέρ.

* * *

—Πῶς ὀνομάζεται ἡ γυναῖκα ὅταν εὑρίσκεται στὸν κοιτῶνα της ἄνευ ἐσθῆτος;
—Ἀναίσθητος.

* * *

—Πότε πρέπει νὰ λέμε ὅτι μιὰ γυναῖκα τὴν καμαρώνουμε;
—Ὅταν τὴν πηγαίνουμε στὴν κάμαρα.

***

Στὸ Δημοτικὸν σχολεῖον.
Δάσκαλος: Σὲ ποιὸ γράμμα βάζουμε τὸν τόνο στὴ λέξι «στοὰ» ;
Μαθητής: Στὸ ά.

* * *

—Πῶς ζητᾶ ὁ κόσμος μὲ μιὰ λέξι τὰ νήματα τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Μίχα;
—Μηχανήματα!

* * *

—Ἀφοῦ ἀπὸ τὸ κεφάλι κρατιοῦνται τὰ ἡνία τῶν ζώων τότε ποιὸς τόπος εἶνε ἡ πατρίς των;
—Ἡ Κεφαλληνία.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Νὰ κάνῃς ἔνεσι στὶς «Φλέβες» τοῦ Σαρωνικοῦ.
Νὰ ἀτμοκινήσῃς σιδηρόδρομο μὲ «κώκ» τοῦ Ζαβορίτου.
Νὰ γράψῃς μὲ «πέννα» μανδολίνου.
Νὰ βάλῃς στὸ γραμμόφωνο «πλάκα» τοῦ πεζοδρομίου.
Νὰ περάσῃ τραῖνο ἀπὸ τὴ «γέφυρα» τῶν χρυσῶν δοντιῶν.
Νὰ πάθῃ πονοκέφαλο τὸ «κεφάλι» τοῦ σπίρτου.
Νὰ ζυγίσῃς τὴν «βαρεῖα» τῆς γραμματικῆς.
Νὰ γίνῃς ἀρχηγὸς «κόμματος» μιᾶς παραγράφου.
Νὰ φορέσῃς περιβέραιον στὸ «καρρὲ» τοῦ Ρίγα.
Νὰ ρευστοποιήσῃς σὲ χυτήριον τὸ «μέταλλον» τῆς φωνῆς σου.
Νὰ φυτέψῃς «ρίζα» δοντιοῦ.
Νὰ προφυλαχτῇ στρατὸς στὰ «χαρακώματα» τοῦ τετραδίου.
Νὰ στριμώξῃς μιὰ μικρούλα στὴ «γωνία» τοῦ μπακλαβᾶ.
Νὰ σ' ἀγκαλιάσουν οἱ «βραχίονες» τοῦ λιμένος.
Νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης ὁ «τραπεζίτης» τῆς μασέλας.
Νὰ φορέσῃς τὴν «ζώνην» τὴν διακεκαυμένην.
Νὰ σπάσῃς μὲ καρυοθραύστη τὸ «καρύδι» τοῦ λάρυγγος.
Νὰ συμβῇ δυστύχημα εἰς τοὺς ἐργάτας τῶν «μεταλλίων» ἀναμνηστικῶν.
Νὰ φᾷς τὴν Καθαρὴ Δευτέρα τοὺς «βολβοὺς» τῶν ματιῶν σου.
Νὰ διοργανωθοῦν ἁρματοδρομίες μὲ «ἅρματα» ληστῶν.
Νὰ παίζῃς πόκερ μὲ «μάρκες» αὐτοκινήτων.
Νὰ βάλῃς βεντοῦζες στὴν πλάτη τῆς πολυθρόνας.
Νὰ κάνῃς περμανάντ στὸ κεφάλι τῆς καρφίτσας.
Νὰ φορέσῃ μονόκλ τὸ μάτι τῆς βελόνης.
Νὰ πατήσῃς τὸν κάλο στὸ πόδι τῆς καρέκλας.
Νὰ σοῦ μαλλιάσῃ ἡ γλῶσσα καὶ νὰ κολλήσῃ φεῖρες.
Νὰ σοῦ βγάλουν ἀπ' τὴν μύτη τὸ σπίτι ποὺ κληρονόμησες.
Νὰ ξεφυλλίσῃς τὰ πέταλλα τοῦ ἀλόγου.
Νὰ σπάζῃς κέφι καὶ νὰ τὸ ξανακολλᾷς.
Νὰ βρῇς κουκούτσια στὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ.
Νὰ μεταχειριστῇς γιὰ τὸ φουστάνι σου τὰ κουμπιὰ τῆς Ἀλέξαινας.
Νὰ μπαλλώσῃς τὴν τρύπα ποὺ [illegible] στὸ νερό.
Νὰ τὰ ψήσῃς μὲ μιὰ καὶ νὰ μὴν [illegible] νὰ τὰ φᾷς.

[illegible]

Νὰ διαβάσῃς τ' ἀνωτέρω καὶ [illegible] φορέσῃς πανωφόρι.
Νὰ δοῦμε αὐτὰ ποὺ γράψαμε [illegible] νὰ φύλλο παπαρούνας.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ἡ Θεσσαλο—νίκη εἶνε ἰδική μας.
Παναγῆς Τσαλδάρης

Ἡ Θεσσαλο—νίκη εἶνε ἰδική μας.
Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος

Δὲν παραιτοῦμαι, διότι εἶμαι ἀπαραίτητος.
Ἰω. Ράλλης

Τὸ κράτος εἶμαι ἐγώ.
Θεόδ. Πάγκαλος

Ὁ γάτος εἶμαι ἐγώ.
Νικ. Πλαστήρας

Ψηφίσατε Μερκούρη.
Σπ. Πάτσης, Κ. Κοτζιᾶς, Κ. Εὐαγγελάτος

Ψηφίσατε Πάτσην.
Σπ. Μερκούρης, Κ. Εὐαγγελάτος, Κ. Κοτζιᾶς

Ψηφίσατε Κοτζιᾶν.
Κ. Εὐαγγελάτος, Σπ. Μερκούρης, Σπ. Πάτσης

Ψηφίσατε Εὐαγγελᾶτον.
Κ. Κοτζιᾶς, Σπ. Πάτσης, Σπ. Μερκούρης

Ὅταν ἀναλάβω τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀσφαλείας θὰ πατάξω τὴν ληστείαν.
Ι. Πολυχρονόπουλος

Ὅταν ἡ Ἀσφάλεια ἑνὸς κράτους δὲν ἵσταται εἰς τὸ ὕψος της, ἐρρέτω τὸ κράτος αὐτό!
Γ. Καραθανάσης

Καὶ στὸ μπουκάλι νὰ μὲ βάλουνε, θὰ γράφω, θὰ γράφω, θὰ γράφω!
Ἀχ. Καλεμαμάκης

ΞΕΡΕΙ ΚΙ' ΑΛΛΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ...

Ὁ ἀνωτέρω κύριος, ἐπειδὴ κατεξωδεύετο μὲ τὸ κάπνισμα, ἐπεφάσισε νὰ μὴ πιάσῃ πειὰ μὲ τὰ χέρια του τσιγάρο. Καὶ ὅπως βλέπετε, τηρεῖ τὸν ὅρκο του....

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΩΝΔΕΚΑ ΠΑΡΘΕΝΩΝ

Βγῆκαν κάποτες 10 παρθένες νὰ πᾶνε ν' ἀνταμώσουνε τὸ γαμπρό. Δὲν πάγαιναν νὰ τυλίξουνε κανένα σὲ γυφοπάζαρο, γιατί τότες μπόραγε νᾶσαντε οἱ ἀνθρῶποι κορόϊδα καὶ νὰ μὴν ἤξεραν ἀπὸ τέτοια κόλπα. Φαίνεται ὅμως πῶς τῶχαν συνήθειο νὰ τὸ κάνουν ἔτσι στοὺς γάμους. Τὸ λοιπὸς βγαίνουν καὶ παίρνουν μαζί τους καὶ κλεφτοφάναρα, γιατί χωρὶς νὰ [illegible] ὅταν καὶ τότες [illegible] ἀπὸ

[illegible]

πιάς καὶ σκότωσε τὴν προῖκα; σκεφτόταν ὁ πεθερός.

—Μικραίνει ἡ νύχτα! μουρμούριζε ἡ νύφη.

Οἱ καλεσμένοι βαρέθηκαν κι' ἔβαλαν στὸ φωνόγραφο τὸν Μίστερ Μπράουν γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα κάποιος φώναξε:

—Ὁ γαμπρός! Σωπᾶτε κι' ἔρχεται ὁ μάπας! Ἂς πᾶμε νὰ τὸν ἀνταμώσουμε!

Σηκώνονται τότες καὶ οἱ δέκα παρθένες. Μόλις ὅμως βγῆκαν ἔξω, στὶς πέντε σβύσανε τὰ φανάρια τους γιατί δὲν εἶχαν λάδι.

—Ρέ κορίτσια, λένε στὶς ἄλλες, δὲ μᾶς δίνετε λιγουλάκι λάδι καὶ μᾶς ποὺ μείναμε ρέστες ; Γιὰ κάντε μας τὸ γατηράκι.

—Μπᾶ! ποὺ θὰ σᾶς δώσουμε, ρὲ σελέμηδες, ἀπαντᾶνε οἱ μαγγιῶρες. Ἂν δώσουμε σὲ σᾶς οὔτε γιὰ μᾶς δὲ θὰ φτάσῃ. Δὲν κάνετε κάνα σάλτο ὡς τὸ μπακάλη;

Τί νὰ κάνουν οἱ ἄλλες; Τοῦ δίνουν γιὰ τὸ μπακάλη. Στὸ ἀναμεταξὺ ὅμως φτάνει ὁ γαμπρὸς καὶ μπουρδάρουνε μέσα κι' οἱ πέντε μαγγιῶρες καὶ σφαλᾶνε τὶς πόρτες. Σὲ λίγο γυρνᾶνε κι' ἐκεῖνες ποὺ πῆγαν στὸ μπακάλη. Βροντοῦν τὴν πόρτα καὶ λένε:

—Γαμπρὲ, γιὰ ἄνοιξέ μας, ἐμεῖς εἴμαστε!

Ὁ γαμπρὸς ὅμως εἶπε νὰ κάνουν τὴν πάπια.

—Δὲ σᾶς ξέρουμε τοὺς λένε.

—Δὲν πᾶμε, ρὲ κορίτσια, στὸ κονάκι μας νὰ τὸ ρίξουμε στὸν ὕπνο, ποῦναι περασμένα μεσάνυχτα;

—Πᾶμε, ἀπαντᾶμε κι' οἱ ἄλλες.

Καὶ πῆγαν καὶ κοιμήθηκαν. Τί θὰ καταλάβαιναν ἀπὸ ξένο γάμο ; Θὰ ξενυχτοῦσαν καὶ τὴν ἄλλη μέρα δὲ θᾶχαν σηκωμό.

Κι' ἀνθιστήκατε τώρα τί πᾶ νὰ πῇ αὐτὴ ἡ παραβολή; Κάθε ἐμπόδιο γιὰ καλό!

παπαροῦνα

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(ΣΤΗ...ΖΟΥΛΑ)

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΟΡΦΕΩΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗ
ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΜΕΤΕΧΕΙΡΙΣΘΗΣΑΝ ΧΛΩΡΟΦΟΡΜΙΟΝ
ΤΑ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ ΕΓΙΝΑΝ ΚΟΣΚΙΝΟ ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΦΑΙΡΑΣ
ΖΗΤΩ Ο κ. ΠΑΝΑΓΗΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ!

ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ ΓΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΕΛΛΑΣ, Ἰούνιος 1933. — Ταύτην τὴν στιγμὴν προέβην εἰς τὴν προσχεδιασμένην ἀπὸ καιροῦ ἀπόπειραν δολοφονίας κατὰ τοῦ κ. Μορφέως Τσαλδάρη, τὸν ὁποῖον, ὡς ἐνθυμεῖσθε, εἴχομεν διαγράψει ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ζώντων, πρῶτον διότι εἶνε συνώνυμος τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος κ. Παναγῆ Τσαλδάρη καὶ δεύτερον διότι αἱ δολοφονίαι πολιτικῶν ἀνδρῶν εἶνε τῆς μόδας τίς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν τελ[illegible] καιρον, ὅπως θὰ [illegible]

χλωροφορμίου, τόσον ἰσχυρόν, ὥστε ἐνήργησε χημικῶς καὶ ἐξουδετέρωσε τελείως τὸ ἰδικόν μου χλωροφόρμιον. Δηλαδή, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ὁ μέγας Μορφεὺς Τσαλδάρης ἀποτελεῖ μίαν φυσικὴν πηγὴν χλωροφορμίου, τὴν ὁποίαν μποροῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν οἱ φαρμακοποιοί. Οἱ δὲ ἰατροὶ μποροῦν διὰ τὰς ἐγχειρήσεις των νὰ πέρνουν λίγο ἀέριον ποὺ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα του, ὅταν χασμᾶται. Εἶνε τὸ δραστικώτερον ναρκωτικόν....

Ἐξήγαγον τα ὅπ[illegible] μου καὶ ἤρνισα νὰ πυροβολῶ. Ἡ ἀπόπειρά [illegible]ου δὲν συνίστατο εἰς τὸ νὰ δολο[illegible]νήσω τὸν κ. Μορφέα Ταλδαρη, [illegible] εἰς τὸ νὰ τοῦ προξενήσω ἕνα [illegible]τέρο κακό: Νά... τὸν ξυ[illegible]! Ἤξερα δηλαδὴ ὅτι τὸ νὰ [illegible]ψη κανεὶς τὸν ὕπνο εἶνε θά[illegible]

θανατώσω κατ' αὐτὸν τὸν μὲ τὸν νὰ τὸν ξυπνήσω δη[illegible] Ἀλλὰ το θηρίον ἔχει μεγά[illegible]οχὴν εἰς τὸν ὕπνον. Αἱ [illegible] κατετρύπησαν τὰ μαξι[illegible]α· τὸ στρῶμα, τὸν σκουν[illegible]ν καὶ τὸν κεντοῦσαν νὰ ξυ[illegible], ἀλλ' αὐτὸς ἀνθίστατο ἀπεγνωσμένως. Τὸ πολὺ-πολὺ νὰ ἐγύριζε ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρό.

Ἔβλεπα ὅτι ἡ ἀπόπειρά μου ἀπετύγχανε παταγωδῶς. Δὲν θὰ κατώρθωνα νὰ ἔλθω εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν μέγαν κοιμώμενον πολιτικὸν ἄνδρα, νὰ τὸν ἐρωτήσω τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς ἀποπείρας μου. Ἐσκέφθην νὰ προσπαθήσω νὰ ἔλθω εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ πνεῦμα του τοὐλάχιστον καὶ ἐκάλεσα ἐπειγόντως τὸν κ. Τανάγραν διὰ νὰ τὸν ὑπνωτίσῃ. Εἶνε προτιμώτερον αὐτό, διελογίσθην, διότι ἡ «Παπαροῦνα» ἀσχολεῖται μόνον μὲ... πνεῦμα. (Ἐδῶ σᾶς εἰδοποιῶ, ἀναγνῶσται, ὅτι παράλληλα μὲ τὴν ἀπόπειραν δολοφονίας ἔκαμα καὶ ἀπόπειραν πνεύματος.)

Ὁ κ. Τανάγρας κατέφθασε καὶ τὸν ὑπνώτισε μέν, ἀλλὰ μόλις κατώρθωσε νὰ μὴν ὑπνωτισθῇ... ὁ ἴδιος καὶ νὰ μὴ κοιμηθῇ. Το ὑπνωτισθὲν πνεῦμα τοῦ κοιμωμένου πολιτικοῦ ἀνδρὸς μοῦ ὡμίλησεν οὕτω:

— Ἐσκέφθητε νὰ μὲ θανατώσετε ; Ποιὸς θεὸς σᾶς ἔστειλε νὰ μοῦ χορηγήσετε τὸ θεῖον δῶρον τοῦ αἰωνίου ὕπνου ; Θλίβομαι κατάκαρδα, ποὺ δὲν τὸ κατωρθώσατε. Δὲν εἶχα, φαίνεται, τύχη, νὰ μετοικήσω εἰς τὴν ὁδὸν Ἀναπαύσεως, τὴν ὡραιοτέραν καὶ τερπνοτέραν ὁδὸν τῶν Ἀθηνῶν. Χαιρετῖστε ἀπὸ μέρους μου τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Παπαρούνας», μόλο ποὺ δὲν μοῦ μοιάζουν, διότι αὐτοὶ δὲν κοιμοῦνται.

ΧΛΩΡΟΣ ΦΟΡΜΙΟΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ

Ὁ γνωστὸς Γυμνασιάρχης τῆς γείτονος κ. Κ. Βάρναλης, ἐκάλεσεν εἰς ἀπολογίαν τὸν ἀρχαῖον ἐκπαιδευτικὸν κ. Σωκράτην Σωφρονίσκου. Πληροφορούμεθα ὅτι, ἡ «ἀπολογία τοῦ Σωκράτους» ἐκρίθη κατὰ γενικὴν γνώμην...λίαν εὐμενῶς.

13η ΩΡΑ

ΖΑΧΑΡΩΦ

Πάει ὁ Ζαχάρωφ, ὁ γνωστὸς ὁ σὲρ
(Μπαζίλ, ποὺ μπάζες
παντοῦ εἶχε κάνει μπόλικες σὲ πό-
(λεις καὶ σὲ τιλάζες.
Ἦταν τρανὸς φιλάνθρωπος, τοὺς
(εἶχε σὰ μαμούνια
τοὺς ἄνθρωπους καὶ μάσσαγε
(στὴν καθισὰ μιλλιούνια.

***

Ἕλληνας καὶ φιλέλληνας κι' ἂν
(ἦτανε μεγάλος,
λιγάκι Ἐγγλέζος ἦτανε, μὰ καὶ
(λιγάκι Γάλλος,
ηταν λιγάκι Ἰταλὸς καὶ Γερμανὸς
(καὶ Τοῦρκος,
λῖγο χρυσάφι ἦτανε, μὰ πιὸ πολὺ
(ἦταν βοῦρκος.

***

Τοῦ Βενιζέλου γκαρδιακὸς φίλος
(ἐστάθη πάντι,
ὁ ἕνας εἶχε τὸν ἄλλονε στὸν πόλε-
(μο ἀβάντα,
—παρᾶς νὰ βγαίνῃ μοναχά, τζά-
(νεμ, κι' ἂς χύνετ' αἷμα,
πὼς πατριῶτες εἴμαστε, αὐτοῦνο
(δὲν εἶν' ψέμα!—

***

Ὦ, πάρτε τὸ κουφάρι του τοῦ σὲρ
(Μπαζὶλ Ζαχάρωφ,
τοῦ εὐεργέτη ἀπ' τοὺς τρανοὺς
(ποὺ γνώρισ' ἡ ἀνθρωπότη
καὶ θάψετέ το μὲ τιμὲς μεγάλες
(μὲς στὸ μνῆμα
τοῦ διεθνοῦς ἀγνώστου στρατιώ-
(τη....

ΦΟΝ ΦΑΠΠΕΝ

ΜΑΘΕΤΕ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΝ!

Ἐξεδόθη τὸ Ὀρθογραφικὸν Λεξικόν της....Μυλωνοῦς εἰς... δύο τόμους. Ἀπαραίτητον διὰ τοὺς Ἀκαδημαϊκούς μας καὶ τοὺς Ἐκπαιδευτικούς γενικῶς.

Πωλεῖται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον ....Κολλάρου.

ΔΙΑΡΡΗΞΕΙΣ

Προσελθὼν εἰς τὰ γραφεῖα μας ὁ κ. Φ. Παστίτσιος ἐνυπογράφως μᾶς ἐβεβαίωσε καὶ παρεκάλεσε νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι συνιστᾷ τὸ οἴνομα γεραίον τοῦ Ι. Μανέστρα ὁδὸς Κοπενχάγης 352 διότι μόνον ἐκεῖ τρώγει κανεὶς ψητνὰ καὶ μέχρι διαρρήξεως, μεθ' ὃ τραπεὶς εἰς φυγὴν δὲν συνελήφθη.

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Ποιὸς γιατρὸς τοὺς βλέπει τοὺς «ἀσθενεῖς ἀνέμους» τοῦ ἀστεροσκοπειακοῦ Δελτίου ;

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ....

Ὁ γιατροὸς-μυγα ποὺ ἐκλήθη νὰ ἐπισκεφθῇ ἀσθενῆ-μῦγα : Δυστυχῶς, τὸ κακὸ ἔχει προχωρήσει. Η ἀσθενὴς ἔγινε φλιτομανής.

(Σκίτσο τοῦ κ. Σταμ. Πολενάκη)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Η Δ)ΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΙΕΡΧΕΤΑΙ ΟΡΓΑΣΜΟΝ.... ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟΝ
"ΘΗΛΥΚΟ ΕΙΝΕ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΟΡΓΑΣΜΟΝ, ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΜΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΟΡΓΙΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΚΤΡΟΠΑ, ΟΡΓΙΑΖΟΥΝ ΤΑ ΨΕΥΔΗ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΟΥΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΧΕΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Ο...ΜΑΚΕΔΟΣ

ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΛΛΑΣ (Πὼλ Νὸρ Ἑλλὰς Φίλμ). — Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, ἀπαυδήσαντες ἀπὸ τὴν πολλὴν ζέστην, ποὺ κάμνει εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπεφάσισαν νὰ τραποῦν πρὸς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ἡ ὁποία ὡς βόρειος εἶνε ψυχροτέρα καὶ ὡς ἐκ συνεννοήσεως ἦλθαν νὰ παραθερίσουν ἐφέτος ὅλοι μαζὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Μόλις ἀφιχθῆσαν ἐνταῦθα, ἀντελήφθησαν ὅτι [illegible]μεν βουλευτικὰς ἐκλογὰς κα[illegible]εώρησαν εὔλογον, διὰ νὰ περ[illegible]ουν εὐχάριστα τὴν ὥρα των, νὰ ἐκφωνήσουν μερικοὺς προεκλογικοὺς λόγους.

Ὁ κ. Βενιζέλος διέταξε καὶ τοὺς ὀπαδούς του νὰ μαζευθοῦν στὸ «Μάζεστικ» καὶ τοὺς ἐξεφώνησε τὸν ἑξῆς λόγον:

— Ἀπειλοῦν νὰ μᾶς ἐξοντώσουν, νὰ μᾶς δολοφονήσουν, ἀλλ' ἐμεῖς τοὺς γράφουμε ἐκεῖ ποὺ ἐτραυματίσθη ἡ γυναῖκα μου. Ἐδολοφόνησαν ἀνάνδρως εἰς τὴν λεωφόρον Κ[illegible]ρισιᾶς ἕνα αὐτοκίνητόν μας. Τὸ καῦμένο τὸ αὐτοκίνητον ψυχορραγοῦν ἐζήτησεν ἐκδίκησιν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μοῦ εἶνε συμπαθέστατος. Εἶνε ἕνα καλὸ παιδί, ποὺ ὅταν κοιμᾶται φαγὶ δὲν ζητάει. Αὐτὸ τὸ γεγονός, κύριοι, μᾶς πείθει ὅτι οἱ λαϊκοὶ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ φᾶνε, διότι κοιμοῦνται. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ζητῶ τὴν ψῆφον σας, διότι οἱ ἄνθρωποί μου ἔχουν κακοστομαχιάσει καὶ καιρὸς εἶνε νὰ ξεκουράσουν λίγο τὰ στομάχια των. Ἐξ ἄλλου, ἔχετε προσέξει ὅτι κανένας φιλελεύθερος δὲν ἔχει ὡραῖαν σιλουέττα ; Μὲ κατηγοροῦν τώρα ὅλοι οἱ ὀπαδοί μου ὅτι μὲ τὴν πολυφαγίαν τοὺς ἔκαμα νὰ χάσουν τὴν κομψότητά των. Χρειαζόμεθα λοιπὸν λίγην δίαιταν, διὰ νὰ ἐπανακτήσωμεν τὴν σιλουέττα μας.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ ξενοδοχείου «Μεντιτεράνεαν», τὸ ὁποῖον μόλις ὁ μέγας ἀνὴρ εἰσήγαγε τὸν μύτον του ἐντός, μετωνομάσθη... Μυτεράνεαν.

— Οἱ ἀντίπαλοί μας, εἶπε, ἔχουν σηκώσει ψηλὰ τὴν μύτην των. Ἀλλοίμονό τους ὅμως ἂν τὴν σηκώσω ἐγὼ ψηλά. Ἐνδέχεται βέβαια νὰ ἔλθω καὶ τελευταῖος, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ θὰ σᾶς διηγηθῶ ἕνα ἀνέκδοτο. Ἕνας Μαρσεγιέζος, συνάδελφός μου κατὰ τὴν μύτην, ἔλαβε μέρος σὲ κολυμβητικοὺς ἀγῶνας. Ἀλλὰ ἦλθε τελευταῖος. Ὅταν τὸν ἠρώτησαν πῶς ἔπαθε αὐτὴν τὴν ἥττα, εἶπε, ὅτι ὅταν κολυμποῦσε προύμυτα ἡ μύτη του προσέκρουε στὸν βυθὸν καὶ τὸν ἠμπόδιζε. Ὅταν ἐκολυμβοῦσε ἀνάποδα, πάλι ἡ μύτη του κτυποῦσε στὰ γεφύρια. Καὶ γι' αὐτὸ ἦλθε τελευταῖος. Ἐνδέχεται νὰ πάθω καὶ ἐγὼ τὰ ἴδια μέσα στὸν ἐκλογικον σάλον.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξέθεσε τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον τῆς Κυβερνήσεως:

— Κατὰ πρῶτον ἠλαττώσαμε τὸν φόρον τοῦ ἐλαφροῦ μουσικοῦ θεάτρου, διότι ἦτο ἁμαρτία σὲ θέατρον ἐλαφρὸν νὰ εἶνε βαρεῖα φορολογία. Ἡ ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὴν μείωσιν τοῦ φόρου διότι οἱ θεατρίνες δὲν ἀποτελοῦν.... ἐργεῖον πόσοδον.

«Ὁ Καραθανάσης ἦτο ἕνα κακοποιὸν στοιχεῖον καὶ κατωρθώσαμε νὰ τὸν ἐξαφανίσωμεν. Τὸν ἔχετε ἰδῆ πουθενὰ μετὰ τὴν ἀπόπειραν ; Ἂν τὸν ἰδῆτε, γράφτε μου. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας μου ἐπετέλεσαν τὸ καθῆκον των μὲ τὸ πάρα-πάνω. Παράδειγμα ὁ κ. Πολυχρονόπουλος, ὁ ὁποῖος ὡς διοικητὴς τῆς Ἀσφαλείας εὑρέθη εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἐκδοδὲν κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του ἔνταλμα συλλήψεως. Διὰ τὴν γνωστὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου συνελάβαμε περὶ τοὺς πεντακισχιλίους Ἕλληνας καὶ οὕτω ἐὰ μοιρασθῇ ἡ εὐθύνη καὶ δὲν θὰ πέσῃ στὸν καθένα παραπάνω ἀπὸ 6 μῆνες φυλακή. Μία ἑξάμηνος φυλακισις εἶνε νομίζω ἀρκετή, οἰοιι δὲν εἶνε «γιὰ χόρτασι». Ἔπειτα, τὰ ἀγαθὰ τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως εἶνε μιὰ ποινή, πρέπει νὰ τὰ νέμωνται ὅλοι οἱ πολῖται ἐξ ἴσου. Αὐτὰ εἶνε τὰ ἔργα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχω νὰ σᾶς συστήσω ὡς πρωθυπουργὸς τῆς χώρας νὰ μὴ κινεῖσθε καὶ τρέχετε στοὺς δρόμους, διότι ἐξαντλεῖσθε ἀσκόπως. Προτιμώτερος ἕνας καλὸς ὕπνος. Καὶ τώρα διαλυθῆτε ἡσύχως καὶ πηγαίνετε νὰ κοιμηθῆτε. Δὲν ἔχει σημασία ποὺ εἶνε ἡμέρα ἀκόμη. Καλὴ νύχτα σας!...

ΜΑΚΕΔ—ΟΝΟΣ

ΠΝΙΓΜΟΣ

Σήμερον τὴν πρωΐαν οἱ περιπατηταὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀντελήφθησαν τὸν συμπολίτην Δανειακὸν Ἀγύριστον, νὰ τραβᾷ τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς του ἀπεγνωσμένως. Εἰς ἐρώτησιν παρατυχόντος ἀστυφύλακος, ἐδήλωσε ὅτι τραβᾷ τὰ μαλλιά του διότι εἶνε πνιγμένος...εἰς τὰ χρέη, καὶ ὡς γνωστὸν ὁ πνιγμένος ἀπὸ τὰ μαλλιὰ πιάνεται γιὰ νὰ σωθῇ.

Καὶ πράγματι ἐσώθη διότι οἱ δανεισταί του ἐκλαδόντες τοῦτον ὡς παράφρονα τοῦ ἐγάρισαν τὰ χρέη ἀπὸ οἴκτον. Ἡ «Παπαροῦνα» συνιστᾷ εἰς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας της νὰ τὸν μιμηθοῦν.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Μᾶς ἀνεκοινώθη ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου ὅτι, κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα ἐσημειώθη σημαντικὴ αὔξησις τῶν τροφίμων τοῦ Ψυχιατρείου.

Κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν ἰατρῶν τοῦ ἄνω ἱδρύματος, ἡ τελευταία φουρνιὰ τρελλῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ μιμητὰς τοῦ Ὀνείρου Κελεπούρη, Πούλου Πουλοπούλου, τῶν τέκνων των, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργατῶν τῆς «Παπαρούνας».

ΒΙΑΣΜΟΙ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἡ δεσποινὶς Περσεφόνη Πλουτωνιάδου βιασθεῖσα.... νὰ κατέλθῃ τοῦ τραμ ἐν κινήσει παρεσύρθη καὶ ἐτραυματίσθη εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος.